

CONTRA

granskar det politiskt korrekta

FRISÖR

FRISÖR DROP IN HAIR4YOU

مونير مارکيت
کل منتوجاتنا حلال

HAIR4YOU

710 68 60
710 78 00

Karl-Olov Arnstberg
Yttrandefriheten
Mångkulturen

nr 1 2018 årgång 44 Pris 25:--

9 770347 647008

CONTRA

granskar det politiskt korrekta
partipolitiskt obunden
utges sex gånger årligen
Nummer 1 2018
Nummer 257 från starten
ISSN 0347-6472
Copyright Stiftelsen Contra
Eftertryck endast efter överenskommelse

Ansvarig utgivare

Géza Molnár

Kontakt

Box 8052, 104 20 Stockholm
redax@contra.nu 08-720 01 45

www.contra.nu

Nyheter – Debattforum – Produkter
För prenumeranter även:
<http://www.contra.nu/for-prenumeranter>
Användarnamn och lösenord finns endast i
den tryckta versionen av Contra.

Nätbutik

Nätbutik: <http://contra.tictail.com>

Facebook

[facebook.com/pages/
Contra/128635870583878](https://www.facebook.com/pages/Contra/128635870583878)

Twitter

<https://www.twitter.com/contranu>

Veckans Contra

Elektroniskt veckobrev (gratis)
Beställning: prenumerera@contra.nu
Avbeställning: avboka@contra.nu

Prenumeration

Minst 175, men gärna 250 kronor, per år.
Plusgiro 85 95 89-4. Bankgiro 5682-0392.
Student 95 kronor, ange skola/universitet.
www.paypal.com – sök redax@contra.nu

Medarbetare

Styrelseordförande: Géza Molnár.
Redaktion: Géza Molnár, C G Holm och
Fredrik Runebert.
Bibliotekarie: Filip Björner.
Övriga medarbetare: Karl-Göran Bottwyk,
Tommy Hansson, Bertil Häggman, Bertil
Lindblom och David Stavenheim samt
Christer Arkefors i Italien, Bertil Wedin i
Mellersta Östern och Allan C. Brownfeld
i USA.

Presslagd 2018-02-05
Carlshamns Tryck & Media AB,
Karlskrona 2018

Ledare

Låt inte Miljöpartiet spela bort pensionen!

En central konfliktlinje i diskussionerna om det tidigare ATP-systemet och det nuvarande ”nya pensionsystemet” har varit huruvida staten ska påverka placeringarna genom att föreskriva strikta riktlinjer för hur pensionsmedlen får förvaltas. Normalt har konfliktlinjen gått mellan en borgerlig linje som handlat om maximering av avkastningen och en socialistisk linje som velat öppna upp för en offentlig styrning av hur medlen placeras, där hänsyn tas till politiska och inte ekonomiska faktorer. I det tidiga ATP-systemet skulle till exempel fondmedlen till stor del satsas i bostadsobligationer för att underlätta bostadsbyggandet. Vilka konsekvenser detta fick för pensionernas storlek var inte så viktigt.

Successivt har den statliga styrningen minskat och ökad vikt har lagts vid möjligheten att få bra avkastning.

Nu är det, tjugo år efter det nya pensionsystemets införande, dags för en översyn. Mest uppmärksamhet har getts åt ändrade åldersgränser i pensionsystemet, i korthet höjd pensionsålder. Svenska folket tycks här ha oförenliga synpunkter. Dels vill man inte höja åldersgränserna, dels vill man ha högre pensioner. Som om pensionspengarna kan trollas fram ur intet.

Men det finns också en annan aspekt på förändringarna i pensionsystemet som knappast alls diskuterats. En punkt där Miljöpartiet som vanligt haft ett destruktivt inflytande på utvecklingen. Både när det gäller de allmänna pensionsfonderna och när det gäller de individuellt valda fonderna för placering av premiepensionen föreslås begränsningar för hur fonderna ska tillåtas placera sina medel. Ett genomgående tema är ”etik” och ”hållbarhet”. Det innebär att de allmänna fonderna, och de fonder som ska tillåtas ingå i ”fondtorget” för premiepensionen, inte längre får satsa på att nå maximal avkastning. Fonderna ska ta hänsyn till en rad faktorer och internationella konventioner, regler som begränsar möjligheterna att placera fritt och därmed nå hög avkastning.

Exakt vad som avses med ”etik” och ”hållbarhet” fastslås inte i underlagsmaterialet, men det riskerar att bli dyrt för blivande pensionärer.

CONTRA-NYTT

Contra på nätet!

Contras hemsida är www.contra.nu. Där finns bland annat veckobrevet ”Veckans Contra”, gamla nummer av Contra (de senaste tre årens Contra är förbehållna betalande prenumeranter), dagens TV-tips, ”Contras anslagstavla” för debatt mellan Contra-läsarna, en rejäl Q&A-sektion med hundratals frågor, en länksamling och Contras nätbutik, där du hittar böcker och andra Contra-produkter.

Prenumerationer på Contra

Prenumerationer på Contra fungerar så att en årsprenumerations är på sex nummer, oavsett när på året prenumerationen börjar. När prenumerationen upphör får du ett meddelande från tidningen. Skulle du av misstag betala en gång för mycket förlängs prenumerationen med ytterligare ett år. Vi bifogar alltid ett inbetalningskort till tidningen för dem som vill beställa varor eller ge ett bidrag.

Omslagsbilden. 1975 fattade Riksdagen beslut om mångkultur istället för integration. Det fördes knappast någon debatt i frågan och säkert var det många i Riksdagen som inte uppfattade vilket omvälvande beslut de fattade. Läs mer på sidan 16–17 i detta nummer av Contra. Foto: C G Holm.

Yttrandefriheten sitter trångt i de nya mediernas samhälle

De stora företagen inom området sociala media har i praktiken blivit monopolföretag. Det tycks kombineras med en klar vänsteragenda när det gäller att stoppa obekväma åsikter. Här finns ett växande problem för yttrandefriheten.

Förutsättningarna för att delta i den offentliga debatten har ändrats radikalt under de senaste åren. När Contra startades för 44 år sedan fanns tryckpressen och varianter av den (stencilering, hektografering och möjligen kopiering). Dessutom de av staten fullständigt kontrollerade eter-medierna. Idag är läget ett helt annat. Eter-medierna har avreglerats och det finns flera av staten oberoende företag som sänder både radio och TV. Men viktigast av allt är uppkomsten av internet och de möjligheter till en fri dialog som skapas genom att var man kan bli sin egen journalist. Inte minst viktigt har varit att tillgången till utländska media har växt lavinartat. Den som för 44 år sedan reste utomlands och läste engelsk-, tysk- eller franskspråkiga tidningar och sedan kom tillbaka till inskränkta och socialistiska Sverige kunde med fog ställa sig frågan: Bor jag på samma planet som engelsmännen (tyskarna, fransmännen...)

Idag är nyheter från världens främsta kvalitetstidningar bara ett musklick bort. Och svenska media har fått anpassa sig.

Eftersom det även för svenskar bosatta i Sverige går att ta del av det som erbjuds i andra delar av världen har i Sverige verk samma medier fått skärpa till sig och kan inte längre ha en alltför insulär inställning till nyhetsförmedlingen.

Men det är inte bara svenskarnas tillgång till utländska kvalitetsmedier som radikalt ändrat förutsättningarna för den medvetne medborgaren att orientera sig i samhället. Genom tusentals oberoende nyhetsförmedlare kan varje specialintresse få sin egen fördjupningssajt. Och den som vill följa debatten i Riksdagen behöver inte nöja sig med de stora mediernas filtrering. Det går alldeles utmärkt att dagligen ta del av vad som sägs i Riksdagen, direkt från "hästens mun". Det går att läsa pressmeddelanden, analyser och rapporter direkt från källan utan att de behöver filtreras av journalister. Nu ska sägas att filtreringen ofta är av godo. Vi får en kortare och mer lättsmält version av vad som sagts. Och vi får kanske svar på de kritiska frågor vi inte kommer på själva när vi ser originaltexten från en in-

tresseorganisation.

Samtidigt som det skett en breddning av antalet tillgängliga källor för den breda allmänheten har utbudet smalnat av när det gäller "vanlig journalistik". Den återkommande SOM-undersökningen från Göteborgs Universitet visade att 83 procent av journalisterna vid Sveriges Radio och Sveriges Television sympatiserade med S, V eller MP. Inte en enda sympatiserade med Kristdemokraterna eller Sverigedemokraterna.

Trollfabriker

Traditionella media har sett sin ställning hotad och de har gärna slagit till mot de ibland alltför yviga utläggningarna på nätet. Inte mot falska nyheter från trollfabrikerna i Ryssland, utan mot de vinklingar och ifrågasättanden som kommit från oberoende bloggare med ibland tiotusentals följare. Det har också dykt upp ett antal nättidningar som koncentrerar sig på spridning via nätet. Tidningarna är ibland högklassiska journalistiska produkter, ibland riktigt sunkiga propagandaorgan som knappt alls ägnar sig åt källkontroll.

Falska nyheter finns i alla medier. Ibland beror det på inkompetenta journalister, ibland på att mediet ifråga driver "agendajournalistik", det vill säga man bryr sig mer om sina politiska mål än om att sprida sanningen.

Fyra av de främsta medierna i Sverige har nu gått ihop för att stoppa spridningen av falska nyheter, Sveriges Radio, Sveriges Television, Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter. Detta ska dessutom ske med ekonomiskt stöd från den statliga myndigheten Vinnova. Det stänker politisk korrekthet och praktisk censur lång väg om ett sådant projekt. Här ska överheten tala om för populasen vad som är sant och falskt. Och nåde den som läser sig till annan information från alternativa media. Två av de fyra, Dagens Nyheter och Sveriges Television, står för övrigt för ett av de senaste decenniernas allra mest skamlösa spridningar av falska nyheter i den så kallade "Carema-skandalen" el-

Myndigheter mot monopol

Konkurrens och fri etableringsrätt är grundbultarna i ett fritt samhälle och en fri ekonomi. I den nationalekonomiska skola som utvecklades under 1800-talet konstaterades att monopol kunde störa den "osynliga handens" funktionssätt. Mannen bakom tanken på att "den osynliga handen" styr allt till det bästa, nationalekonomins fader Adam Smith, var redan han skeptisk mot monopol – och även formellt oberoende näringsidkares försök att samarbeta för att uppnå monopolfördelar utan att ha ett monopol. Smith hävdade att så snart två näringsidkare i samma bransch träffades började de diskutera hur de skulle kunna samarbeta på kundernas/konsumenternas bekostnad och för de egna företagens vinning.

Vid förra sekelskiftet infördes i USA antitrustlagstiftning där staten ingrep mot monopolbildningar och fick möjlighet att upplösa företag som blivit alltför dominerande på en marknad. Mest känt är hur staten tvingade Standard Oil Company, ägt av familjen Rockefeller, att 1911 dela upp sig i 34 konkurrerande enheter.

I olika sammanhang har myndigheter också senare drivit processer för att komma åt dominerande företags monopolliknande ställning. År 1983 framtvängdes en delning av det dominerande amerikanska telefonbolaget Bell, som splittrades i ett antal bolag som brukar kallas för Baby Bells. Senare gjordes försök att på samma sätt angripa Microsoft, dock förändrades marknaden under resans gång så angreppet slutade med förlikning 2001.

ler ”blöj-affären”, som borde handla om hur företaget Carema sakta, men säkert, höll på att rycka upp ett av Stockholms allra sämsta kommunala vårdboenden (Koppargården), men istället för beröm för sina insatser fick löpa gatlopp för att man vid inprovning av blöjor vägde dem för att få rätt storlek (när Koppargården återgick i kommunal regi var det första den nya ledningen gjorde att beställa fler vågar för att kunna väga fler blöjor).

Risken med koncentration

Länge har kanalerna via internet setts som fria och oberoende, det har varit möjligt att den vägen ta del av det som förnekats oss via vanliga media. Men omstrukturen och koncentration inom branschen för sociala medier har lett till en högst riskabel maktkoncentration. Det finns tusentals tryckerier i landet, så om någon skulle bli nekad att trycka en trycksak finns det alltid en konkurrent att gå till (någon gång har facket försökt svartlista vissa trycksaker, men det finns tillräckligt många tryckerier utan kollektivavtal för att det inte ska vara möjligt i praktiken). När det gäller infrastrukturen för nätet ser det dock annorlunda ut. Facebook, Google och Twitter dominerar helt infrastrukturen (YouTube ägs av Google). För att använda dig av något av dessa företags tjänster måste du ingå ett avtal med dem. Det är det där finstilta som du aldrig orkar läsa, men som du ändå måste kryssa i en ruta och intyga att du läst. I avtalen står det vanligen att det aktuella företaget har rätt att stoppa din användning av tjänsten om användningen strider mot företagets policy.

Staten backar upp företagens njugghet mot användarna genom att hota med drakoniska böter om de inte stoppar ”otillbörliga” inlägg. Enligt en ny tysk lag kan företag (det handlar i praktiken om Google och Facebook) dömas till fem miljoner euro i böter om de inte åtgärdar ett brott mot regelverket inom 24 timmar (undantagsvis, i krångliga fall, kan fristen utsträckas till en vecka). Företagen har skaffat sig tusentals övervakare som ska övervaka miljoner konton. I huvudsak reagerar de på anmälningar, vilket utnyttjas flitigt av censuranhängare och politiska aktivistgrupper som vill stoppa dem som har andra åsikter än de själva. Med ett hot på fem miljoner euro i böter hängande över sig är det mycket lätt för

företagen att vilja ta i med hårdhandskar-na om någon klagar.

Politisk censur hos Facebook

Det här är inte bara teoretiska spekulationer utan bister verklighet för många som rör sig utanför åsiktskorridoren, eller som av politiska fiender anses röra sig utanför åsiktskorridoren. Det kan resultera i avstängningar från Facebook på en eller flera dagar – eller för alltid. Den som blir avstängd förstår ofta inte själv orsaken, möjligen att det handlar om ”förbjudna” åsikter. Inte förbjudna enligt svensk lag, men förbjudna enligt Facebooks luddiga användarvillkor, som tolkas av Facebook. Det är för övrigt nästan omöjligt att få kontakt med Facebook om man har några frågor eller invändningar.

Facebook är ett privat företag och de kan naturligtvis göra affärer med vem

cg.holm
@contra.nu

som helst. Och vägra göra affärer med vem som helst. Haken är att det inte finns något alternativ till Facebook. 60 procent av svenskarna har ett Facebook-konto.

Inte så få av de som drabbats av Facebooks bannbulla har istället skaffat sig konto på en motsvarighet som heter VK. Men vad är det för glädje att vara med på ett nätverk som knappast har några användare i Sverige? Finessen med Facebook är att ”alla” är med. Bara i Sverige finns drygt 4 miljoner användare. Dessutom är VK att flytta sig från askan till elden. VK är nämligen ett ryskt företag och man kan utgå från att allt du gör på VK analyseras av FSB. Trots alla brister hos Mark Zuckerberg är han ju vida att föredra framför Vladimir Putin.

Men Facebooks ställning, metoder och oväld kan ifrågasättas. I början av januari 2018 stängdes riksdagsledamoten Staffan Danielsson (C) av från Facebook. Avstängningen skedde samma dag som han diskuterat åldersbestämning av så kallade ”ensamkommande” och meddelat att han tänkte KU-anmäla flera ministrar. Danielsson stängdes av på en vecka, men sedan saken uppmärksammats i media släpptes avstängningen redan dagen därpå. Danielsson fick en ursäkt, men ingen förklaring, från Facebook. Han menar att

han som riksdagsman haft en gräddfil och att andra som drabbas av liknande från Facebook inte kan räkna med samma behandling. Han konstaterar sarkastiskt att Facebook låtit en djurextremistisk sajt som hotat minkfarmare och kallat dem för mördare kunnat fortsätta utan ingripande, trots påpekanden från anmälare.

Själv misstänker Danielsson att han utsatts för massanmälningar, vilket erfarenhetsmässigt varit ett sätt att stoppa Facebook-konton. Det har bland annat drabbat författarinnan Katerina Janouch, som vid ett flertal tillfällen drabbats av avstängningar. Hon är av den bestämda uppfattningen att nätverket ”jag är här” #jäh ligger bakom. #jäh har nära kopplingar till Sveriges Radio och består av sex personer, men har 75 000 hangarounds. Verksamheten är hemlig, och bara den innersta kretsen på sex personer vet vad som sker i den slutna gruppen. När gruppen var mer öppen organiserade man massanmälningar mot personer som hade ”fel åsikter”. Gruppen förnekar nu att man gör massanmälningar, men det kan vi alltså inte veta något om.

Bland andra personer som stoppats på Facebook vid ett flertal tillfällen finns den kände tecknaren Kalle Strokirk (som en gång publicerat en bok på Contra Förlag).

Den kända danska debattören och TV-personligheten Suzanne Bjerrehus stoppades också av Facebook för att hon skrivit att överfallsvåldtäkter blivit Sveriges nya nationalsport och påpekat att skjutvapen används 4–5 gånger så mycket i Sverige som i Tyskland eller Norge. Hon avslutade inlägget med att svenskarna borde göra upp med de politiker som förstört Sverige. Facebook tycker att det är ”hat” att föreslå att svenskarna ska göra upp med sina politiker. Hon kommenterar i den danska tidningen BT (en av landets största): ”Min uppfattning är att Facebook försöker att flytta fokus från debatten. Man borde lägga gränsen vid vad som är straffbart. Det är självklart inte i sin ordning att uppmuntra till våld eller uppror, men min sida är ett balanserat debattforum. Facebook har blivit en ohyggligt betydelsefull maktfaktor, de borde regleras av politikerna. De är ju närmast ett monopol. Det borde vara en sak för EU, men det är det ju inte.”

Bjerrehus har varit kandidat till Folkeetinget för Konservativa Folkeparti. Hon meddelade nyligen att hon efter en can-

cerbehandling har för avsikt att lämna of-fentligheten i samband med sin 70-årsdag den 22 februari i år.

YouTube stoppar reklamfinansiering

Socialdemokraten Johan Westerholm, som ligger bakom hemsidan *Ledarsidorna.se* är ofta kritisk mot den förda politiken (även när den är socialdemokratisk). Han driver en YouTube-kanal. En YouTube-kanal finansieras med reklamintäkter (små snuttar reklamfilm innan innehållet börjar). Westerholm berättar att hans film om ett seminarium om terroristforskaren Magnus Norells bok *Return of the Caliphate* anmäldes som stötande, vilket fick som konsekvens att YouTube "gulmarkerade" filmen, vilket innebar att det inte visades någon reklam och att reklamintäkterna uteblev. Efter *Return of the Caliphate* har 60 procent av *Ledarsidornas* YouTube-filmer gulmarkerats. Bland filmer som anmäls finns ett reportage om en väg till fred mellan kristna och muslimer i Libanon och Ann Heberleins samtal med statsvetaren Stig-Björn Ljunggren (Heberlein är moderat och Ljunggren socialdemokrat). I förlängningen kan YouTube helt stänga ner en kanal som fått alltför många anmälningar. Westerholm berättar dock på sin hemsida att det finns en utväg att få rätt på vilka som ligger bakom. Polisen har

en förundersökning på gång om DDOS-attacker mot *Ledarsidorna* och försök till intrång. Polisen kan använda tvångsmedel och tvinga fram uppgifterna om vilka som ligger bakom attackerna mot *Ledarsidorna*. När det gäller de andra anmälningar som behandlas i den här artikeln (Staffan Danielsson, Katerina Janouch och Ann Heberlein) nekar de berörda företagen att lämna uppgifter om vilka som anmält sidorna.

Kickstarter sätter stopp – men hjälper snarare än stjälper

En annan person som råkat ut för intoleransen på nätet är ovan nämnda Ann Heberlein. Hon kandiderar för Moderaterna i Skåne i höstens riksdagsval. Hon anlidade det största "crowdfunding"-företaget på nätet, Kickstarter, för att få ihop kapitalet till en bok som skulle handla om gruppvåldtäkter och analysera alla domar i gruppvåldtäktsmål under perioden 2012–2017. På två dygn hade hon fått in 161.000 kronor av målsatta 400.000, varefter Kickstarter plötsligt meddelade att hon stängts av från att använda Kickstarter. Hon fick ingen förklaring, men de som bidragit i kampanjen fick ett meddelande med en märklig förklaring om att boken skulle kunna bli hatfull.

De som satt in pengar på kontot fick tillbaka dem. Ann Heberlein fick ingenting, inte ens de pengar som samlats

in när Kickstarter stängde insamlingen. Genom alternativa insamlingsmetoder kom det dock snabbt in över en miljon till projektet!

Kickstarter har tidigare använts av Tino Sanandaji för att finansiera den uppmärksammade boken *Massutmaning*. Det har drivits en framgångsrik kampanj för att stoppa bibliotekens inköp av den boken, vilket dock har lett till att den sålt extra bra genom postorder och bokhandel. I höstas fick Sanandaji genom Kickstarter in över 800.000 kronor för det nya projektet *Tio tusen miljarder – lånekallas i folkhemmet*.

Det är lite lindrigare att bli utsparkad från Kickstarter än från Facebook, eftersom det faktiskt finns alternativ till Kickstarter på marknaden. Men Ann Heberlein har (naturligtvis) blivit utkastad från Facebook också. Tre gånger på 1,5 år. Senast blev en raljant text om Sydsvenskans behandling av en nyhetstext om en överfallsvåldtäkt i Malmö föremål för Facebooks vrede. Ann Heberlein kommenterade sarkastiskt Sydsvenskans förslag att det skulle ordnas med fler fritidsgårdar för att få stopp på våldtäkterna. Facebook tyckte att det bröt med reglerna för Facebook. Exakt samma text fick dock ligga kvar på Twitter. Twitter tycks ha en något mer liberal inställning, för Staffan Danielsson kunde berätta om avstängningen på Facebook genom ett inlägg på Twitter!

Ann Heberlein är övertygad om att det handlar om organiserade kampanjer mot Facebook som provoceras till avstängningarna. Hon ser enligt *Dagens Opinion* allvarligt på saken: "De anmäler mig för att de är en maktfaktor och då ska jag inte uttrycka mig. Jag tycker det är orovande. Jag vet att Facebook är ett privat företag som gör som de vill, men här handlar det om aktivisternas agerande. Det som är riktigt bekymmersamt är att mitt konto kan bli nedsläckt för gott om jag blir anmäld tillräckligt många gånger på kort tid. I min personvalskampanj är Facebook viktigt", säger Ann Heberlein, som inte är placerad på vad som kallas för "valbar plats" på Moderaternas lista, men hoppas på att en personvalskampanj ska hjälpa henne att ändå bli inkryssad i Riksdagen.

Hon hänvisar till att hon har skärmdumpar på hur medlemmar i #jäh uppmanas gå samman och anmäla henne. 📄

Kommer du ihåg sidorna som försvann?

Under de allra senaste åren har de sociala medierna vuxit fram som centrala i alla västerländska samhällen. Och samma utveckling är på gång i en rasande takt även i u-länderna. På många marknader har de sociala medierna inneburit en revolution och helt nya kommunikationsmönster, för att inte säga levnadsbetingelser, har skapats.

Nya medier har växt fram, men med tiden har det blivit så att ett företag blivit dominerande på en viss marknad och därmed har fått rejäla stordriftsfördelar och möjligheten att köpa upp konkurrenter och integrera dem i den egna verksamheten. Medier som varit stora och dominerande inom vissa marknader har växt och försvunnit genom uppköp eller genom att användarna har gett sig av till en ny mer spännande konkurrent som har mer att erbjuda.

Vem kommer idag ihåg Lunarstorm, en sajt som hade kontroll över all svensk skolorngdom kring millennieskiftet? Trots att sajten i huvudsak inriktade sig på tonåringar hade den som mest 1,2 miljoner medlemmar och var en av landets mest besökta webb-platser.

Eller passagen.se och torget.se? Webbportaler som skulle samla allt webb-användande i Sverige. Torget ägdes av Posten som spelade bort 900 miljoner kronor på verksamheten innan den såldes för att så småningom tyna bort. Konkurrenten Passagen drevs av Telia och blev likaledes ett kostsamt misslyckande, även om man som mest var uppe i 1,5 miljoner användare.

Du använder säkert Google dagligen. Men den självklara sökmotorn var först Yahoo och sedan Alta Vista. Det tog inte lång tid för Google att konkurrera ut dem.

I vårt samhälle är balansen rubbad till kvinnornas fördel

Karl-Olov Arnstberg har varit professor i etnologi vid Stockholms Universitet och är en flitig skribent och debattör. Han är minst av allt politiskt korrekt och utmanar ofta etablissemangen, ofta på det egna "Debattförlaget". C G Holm har intervjuat honom.

Det talas alltmer om "svenska värderingar", även om en del använder begreppet utan att ordentligt definiera vad de menar. Hur ser du på "svenska värderingar" och de som säger sig slå vakt om "svenska värderingar", är det något som tillför dialogen i samhället något? Är det som kallas "svenska värderingar" verkligen något som har en historisk bakgrund i Sverige?

Det här är nog en fråga som inte kan ställas på allvar i särskilt många länder. För de flesta folk är det självklart att man har ett eget kulturarv – om man så vill egna "värderingar" – att slå vakt om. Dessa följer med sin tid och är föränderliga, även om vi nog kan urskilja vissa värderingar som förhållandevis stabila i de flesta kulturer. Emellertid, när rätt person gör rätt sak i rätt sammanhang "syns" inte värderingarna. Det är i jämförelser och i kulturmöten de blir synliga. Jag ska ge ett exempel, i USA, där många kulturer, folk och "raser" (som det fortfarande kallas om i USA) blandas med varandra är det viktigt att behärska ett utvecklat "small talk". Den svenska termen "kallprata" visar rätt bra det svenska förhållningssättet, som grundas i den etniskt svenska monokulturen. Vi är kort sagt inte särskilt bra på "small talk" och värderar det heller inte särskilt högt. Vi vill ha något uträttat via språket. En formulering som jag gillar är att svensk kultur ("eller svenska värderingar") är sådant som jag vet att du vet att jag vet. Alltså det finns ett tyst samförstånd. Det kan också gälla för Norden. För många år sedan bodde jag en längre tid på Bali och lärde mig tala hyfsad indonesiska. Jag har också, för ännu längre sedan, lärt mig en del finska men det var ett mer krävande projekt och många ord stannade inte kvar i mitt minne. En dag kom en finskspråkig kille till Bali och vi

började trots språkförbistring – han kunde just ingen engelska – umgås lite med varandra. Vi kände närhet trots att vi hade svårare att rent språkligt nå varandra, än jag och mina balinesiska vänner hade. Anledningen var att vi visste att vi både kände till saker "tillsammans" (jag vet att du vet att jag vet). Mina indonesiska vänner blandade ibland ihop Sverige och Schweiz. Det var givetvis omöjligt för min finske kompis.

Nyspråket och hur det styr samhälls-

C G Holm intervjuar Karl-Olov Arnstberg

utvecklingen. "Patriarkat", "flyktning" (inte invandrare), hederskultur (varför inte skamkultur?) etcetera.

Bakom språket, den officiella verklighetsbeskrivningen, står de som har makten. De upprätthåller inte i första hand sin begreppsapparat och verklighetsbeskriv-

ning därför att de tror på den, utan därför att den gagnar deras intressen. Den som beskriver verkligheten på rätt sätt – vilket inte betyder att det är den beskrivning som bäst passar samman med verkligheten, utan den beskrivning som bäst passar samman med maktelitens intressen – har sin karriär och rekryteringsväg till maktens lägereldar öppen.

Detta leder till att kritiker, de som beskriver felaktigheter och svagheter i den verklighetsbild som makteliten presenterar, stänger sina egna karriärvägar. Makten är ett allt överordnat intresse och den som angriper maktelitens verklighetsbild måste oskadliggöras. Kritikerna beskrivs som moraliskt defekta. Makteliten underminerar deras kritik genom att skända dem (oss). De är nazister, rasister, troll etcetera. Detta har givetvis ingenting med deras karaktärer att göra. Det handlar om att med språket som vapen försvara en verklighetsversion som inte kan stå på egna ben.

De flesta som kommer till Sverige och söker asyl kommer från länder där det härskar mycket konservativa värderingar i familjefrågor och moralfrågor. Ändå tycks det vara Socialdemokraterna som får deras röster, i den mån de röstar. Hur kan det förklaras? M, KD och SD borde ju värdemässigt ligga de här personerna mycket närmare? Vad gör S rätt och de andra fel, och kan ett sådant falskspel hålla i längden?

De flesta som valt Sverige framför andra länder och tagit sig över flera gränser för att komma hit, har gjort det av två skäl. Dels vet de att Sverige har en generös asylpolitik, vilket gör att deras chanser att beviljas asyl är betydligt större än om de exempelvis valde Finland. Det andra skälet är att Sverige är ett välfärdsland, som utlovar försörjning till dem som av olika anledningar inte kan få eller vill ha en anställ-

Karl-Olov Arnstberg, tidigare professor i etnologi vid Stockholms universitet, deltar aktivt i debatten om det som inte är politiskt korrekt.

ning på den svenska arbetsmarknaden. Det är till och med så att Sverige, som enda land i världen, medger att de som beviljats asyl och lever på bidrag, ändå har möjlighet att ta hit sina anhöriga, som då också kommer att leva på bidrag. Det parti, det största, som utgör den bästa garanten för att detta system inte skrotas är Socialdemokraterna. Det är också anledningen till att i så kallade utsatta områden vinner socialdemokraterna överlägset mot andra partier. En fråga som emellanåt diskuteras är om socialdemokraterna – i linje med vad som hände i England under labourledaren Tony Blairs tid – avsiktligt bejakat massinvandring därför att det gett dem nya väljare. Det finns ett sådant påstående också när det gäller svenska socialdemokrater. Jag tvivlar på att det är sant. Däremot är det tveklöst så att det var detta som Vänsterpartiet gjorde, när de redan på 1970-talet började överge de obotligt ”småborgerliga” svenska arbetarna och istället axlade rollen som invandrarnas företrädare. Som vi vet älskar inte svenska arbetare längre vare sig socialdemokrater eller kommunister lika intensivt som tidigare. Inom LO-kollektivet är en majoritet av männen anhängare av Sverigedemokraterna, något som socialdemokraterna vanligtvis tiger om. Anledningen är att massinvandringen har gjort svenska arbetare, vid sidan av svenska pensionärer, till de stora förlorarna.

Den politiska korrektheten tystade Galileo Galilei, Giordano Bruno och många fler. Går det att dra paralleller till dagens politiska korrekthet? Hur blir vissa saker PK utan att konfronteras med någon form av sanningstest?

Självklart finns det paralleller. Varje tid har sitt politiskt korrekta språk. Kyrkan mot Galileo Galilei är väl den mest berömda PK-striden. Bara det att där vinner inte inkvisitionen utan det vetenskapliga tänkandet. Det är ingen tillfällighet att Galilei ibland kallas för naturvetenskapens fader. Den bok som Galilei gav ut och som ledde till att han 1633 ställdes inför inkvisitionens domstol heter: *Dialog om de två världssystemen*. Han fick husarrest för resten av sitt liv, vilket ansågs vara ett mildt straff. Först år 1992 beklagades inkvisitionen dom av påven Johannes Paulus II. Åtta år senare upphävdes domen.

Marxismen var från början helt byggd

på Karl Marx ekonomiska teorier, som motbevisats av verkligheten redan i slutet av 1800-talet. Så kom Frankfurtskolan och ”kulturmarxismen” som en metod att få marxismen som tankemodell att överleva, trots det totala fiaskot när det gäller ekonomisk prognosförmåga. Idag försöker PK-tänkare koppla ihop kritik mot kulturmarxismen med fascismen. Jag upplever kulturmarxismen som en rimlig förklaringsmodell till en marxism utan ekonomiskt gångbara teorier, förstår du hur den kritiska synen på kulturmarxismen kan kopplas ihop med fascism?

Den som väl främst gör sådana kopplingar är charlatanen Henrik Arnstad, som inte verkar veta vad fascism är för en ideologi, utan bara definierar den som ett slags nazism. Sedan sätter man, lite efter smak, ”ny” framför och tankegeggan blir ännu djupare. Kulturmarxister gillar inte att bli kallade för kulturmarxister, eftersom det innebär att de blir avklädda och därmed berövas makt. Kritiker av PK-samhället anser begreppet fruktbart och relevant. PK-samhällets företrädare anser att kritikerna är rasistiska när de lyfter fram kulturmarxismen, eftersom detta är en judisk tankesmedja. Syftet är att skända och karaktärsfördöma politiska fiender.

Fascism är en auktoritär politisk rörelse med rötter i Mussolinis *Partito Nazionale Fascista*. Staten spelar första fiolen och en elit styr. Till skillnad från kommunismen förespråkar fascismen en korporativ ekonomi. Och till skillnad från nazismen, så innehåller den ingen rasideologi. Nazismens definition av folket som ”det gemensamma blodet” saknas. Mussolini var öppet föraktfull gentemot Hitlers idéer om raser. När därför dagens antirasister kallar sina politiska motståndare för fascisterna, så vet de inte att de står och skäller vid fel träd.

Normkritik har blivit ett utbrett begrepp, men det är knappast tillfälle att vara normkritisk mot normkritiker. Hur kan sådan inkonsekvens överleva i samhället?

Normkritik ingår i postmodernismens attack på det kapitalistiska samhället, ett av inslagen i vår tids samhällsdestruktiva dekonstruktion av sanningsbegreppet. Det är en antiintellektuell moderiktning som kan slås samman med andra logiska härdsmlätor som genusteori och rasifiering.

Feminism tycks var en brett förespråkad norm i samhället. Trots att hälften av befolkningen av naturskäl inte borde vara feminister. Hur ser du på att det nästan inte går att säga att man är emot feminism idag? Hur påverkar detta den inneboende spänningen och samspelet mellan manligt och kvinnligt. Får det rentav konsekvenser för fruktsamheten på sikt?

Också i vårt samhälle sitter kvinnornas makt över männen mellan deras ben, det är en biologisk realitet. Den makten regleras av männens större våldskapital, vilket också det är en biologisk realitet. Störst och starkast skyddar samhället från dess fiender. Eftersom detta är av grundläggande betydelse för samhällets överlevnad, bestämmer männen över samhället. Som en konsekvens får vi komplementära och tydliga könsroller. Männen axlar samhällsansvaret, kvinnorna ansvaret för hemmet, familjen och barnen. Detta är en grundprincip, inte en detaljinstruktion. Jämför med ett schackspel, kombinationsmöjligheterna är snart sagt oändliga, men spelreglerna fasta.

Komplementära könsroller skapar social harmoni, vilket är en högt skattad samhällselig kvalitet. Tyvärr händer det att könsrollsspelet går snett, vanligast att männen får för stor makt och förtrycker kvinnorna (exempelvis i muslimska samhällen). I vårt samhälle är balansen rubbad i motsatt riktning. Genom att överta garantin gentemot kvinnorna med sina barn, sätter välfärdssamhället de komplementära könsrollerna ur spel. Jag minns hur svenska feminister med förtjusning översatte en slogan som myntades i 1970-talets amerikanska kvinnorörelse: En kvinna utan man är som en fisk utan cykel.

I ett samhälle som det svenska är nu förhållandet mellan män och kvinnor i känsliga åldrar (20-30) omkring 120 män per 100 kvinnor. Vilka konsekvenser får det för samhället och påverkar det våldsutvecklingen?

För unga kvinnor är det naturligtvis en fördel med många män att välja mellan, men för männen har kvinnounderskottet mer negativa konsekvenser. Problemet handlar inte bara om överskott på män utan överskott på unga män. Den tyske sociologen Gunnar Heinsohn har skrivit om risken med ungdomspucklar. Definitionen på en ungdomspuckel är att 30 procent av männen i en befolkning är

mellan 15 och 29 år. Heinsohn hävdar att så kallade ungdomspucklar är roten till det mesta våldet i världen. Unga män med för mycket hormoner slåss med varandra och sina företrädare för att få makt, positioner och erkännande. Det kan ta sig alla tänkbara uttryck, alltifrån ungdomsvåld till Reclaim the City, AFA, jihadkrigare, terrorgrupper, folkmord... you name it. Det är alltså ett väldigt potent resone-mang.

Får man tro Heinsohn förklarar det också de bilbränder som ägt rum lite varstans i Europa, i synnerhet i Frankrike och Paris samt – för Sveriges del – i hårt segregerade förorter med många arbetslösa unga män. Deras egen uppfattning är att de är förfördelade, segregerade, diskriminerade etcetera kan mycket väl vara sann, men den förklarar inte deras våld, kriminalitet och förstörelse. Det kanske är så generande enkelt som att det är sådant man gillar när man är en kille mellan

15 och 30. Om det finns väldigt många i den åldern i ett samhälle, ja då infinner sig våldet som ett brev på posten.

Kan ett samhälle överleva när "heteronormalitet" blir ett fullt ord och en tongivande del av samhället attackerar traditionellt manliga värderingar – som tycks bli förbehållna "underklassen"?

Vi är djur som reproducerar oss sexuellt. Att heteronormalitet alls kan bli ett fullt ord tyder bara på att förespråkarna tappat verklighetskontakten.

I Sverige påstås det inte finnas några raser. Om du åker till USA måste du fylla i race redan på disembarkment card. Ändå används "identitetspolitik" för att tysta dem som har fel "ras". Går det att förklara hur det kan bli så?

Det inte bara finns raser utan det är också skillnader mellan raserna. Detta är inte en ideologisk strid utan en strid mellan sanning och lögn.

Du pekar i boken PK-samhället på hur ordet dignity i den engelska originalversionen har felöversatts i den svenska versionen av FNs deklaration om de mänskliga rättigheterna, en felöversättning som till och med letat sig in i grundlagen. Hur ser du på konsekvenserna av att Sverige på detta sätt fått en syn på mänskliga rättigheter som avviker från den som gäller i omvärlden?

Den svenska felöversättningen har bland annat lett till att Sverige och Norge som enda länder i världen skapat begreppet värdegrund, som fungerar som en ledstång till ett totalitärt samhälle. Exempelvis kan inte den som har "fel värdegrund" längre vara lärare i en svensk skola. Att rösta på Sveriges tredje största parti, Sverigedemokraterna, är att visa sig ha fel värdegrund och alltså ett skäl för avsked. 📧

FN-deklaration felöversatt till svenska

Mänskliga rättigheter i första hand individens rätt gentemot staten – avhandlas i ett antal dokument, som genom tiderna har gjort stora avtryck i historien. Mest känd är Magna Charta, som är en överenskommelse mellan kung John av England och landets adel och präster år 1215. Nästa viktiga milstolpe i rättigheternas historia var Bill of Rights, som utfärdades 1689 efter den "ärorika revolutionen".

I den franska deklarationen om de mänskliga rättigheterna från 1789 heter det: "Tous les Hommes naissent et demeurent libre et égaux en droit" (alla människor är födda och förblir fria och lika i rättigheter)

I den amerikanska självständighetsförklaringen från 1776 togs de mänskliga rättigheterna som utgångspunkt för att göra uppror mot den brittiska kronan och kung George III.

I amerikanska självständighetsförklaringen heter det: "We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among those are Life, Liberty and the pursuit of Happiness". (Vi håller dessa sanningar som givna, att alla människor är skapade lika och att de försetts med vissa oförytterliga rättigheter, och till dessa rättigheter hör liv, frihet och strä-

van efter lycka.)

Efter Andra världskriget och de brott mot mänskligheten som begicks i samband med detta, sammanställde den nybildade organisationen Förenta Nationerna en allmän deklaration om de mänskliga rättigheterna (1948). Till denna hänvisas också i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna. 1948 hade FN fem officiella språk, som alla hade lika värde. Den viktiga första artikeln i deklarationen om de mänskliga rättigheterna översattes sedan till de olika medlemsländernas språk, men på vägen till svenska skedde något underligt. Den svenska översättningen stämmer inte överens med något av de fem originalspråken. När det talas om alla människors lika värdighet blir det på svenska alla människors lika värde. Som om lasermannen John Ausonius skulle vara lika mycket värd som Moder Teresa. Det är bara i Sverige det är så.

Så här formuleras artikeln på de fem originalspråken:

Engelska

All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood.

Spanska

Todos los seres humanos nacen libres e

iguales en dignidad y derechos y, dotados como están de razón y conciencia, deben comportarse fraternalmente los unos con los otros.

Franska

Tous les êtres humains naissent libres et égaux en dignité et en droits. Ils sont doués de raison et de conscience et doivent agir les uns envers les autres dans un esprit de fraternité.

Ryska

Все люди рождаются свободными и равными в своем достоинстве и правах. Они наделены разумом и совестью и должны поступать в отношении друг друга в духе братства.

Kinesiska

人人生而自由

在尊严和权利上一律平等。

他们赋有理性和良心

并应以兄弟关系的精神相对待。

Och så här på svenska (enligt FNs hemsida):

Alla människor äro födda fria och lika i värde och rättigheter. De äro utrustade med förnuft och samvete och böra handla gentemot varandra i en anda av broderskap.

Fortsättning på nästa sida

Carl Bildt

Utomordentliga insatser och bottennapp

Vi som började aktivera oss politiskt kring 1970 kunde inte undgå att stöta på fenomenet Carl Bildt. Uppmärksam studentpolitiker redan i mitten på 1960-talet blev han snart efter några år ett ungt stjärnskott inom den moderata partiapparaten och med tiden partiledaren Gösta Bohmans handsekreterare och även svärson. Den erfarna journalisten Björn Häger har skrivit vad som nog måste sägas vara det definitiva verket om Carl Bildt: Uppdrag Bildt. En svensk historia (Norstedts 2017, 645 sidor).

Carl Bildt har aldrig tillhört mina politiska favoriter, även om jag gärna erkänner att jag stundom uppskattat hans politiska fingerfärdighet, debattskicklighet och något torra humor. Bildt tillhörde vad jag och mina meningsfränder gärna refererade till som den "ljusblå maffian" inom Moderata samlingspartiet och ungdomsförbundet, en inriktning som ogillade alltför uttalad konservatism och antikommunism.

Vid ett tillfälle debatterade jag mot Carl Bildt. Det var vid Stockholms-moderaternas partistämman i Åsö gymnasium på Södermalm 1976. Jag hade väckt en motion med rubriceringen "Sovjetunionens illegala underrättelseverksamhet i Sverige" och pläderade i denna för att moderaterna skulle verka för en mer ingående granskning av den sovjetiska spionorganisationen KGB.

På originalspråken är inte alla människor lika i värde utan i värdighet. Vi har kollat i lexikon från Sveriges främsta ordboksförlag (Norstedts) och hittat följande översättningar på nyckelordet.

På engelska är ordet "dignity", vilket översätts med värdighet, sant värde, höghet, ädelhet i *Norstedts engelsk-svenska ordbok Professionell*. 2010.

På spanska är ordet "dignidad" översatt med värdighet, självaktning i *Spansk*

Carl Bildt hade fått uppdraget att lägga fram partiets syn på motionen. Kontentan var att någon ytterligare granskning av KGB inte behövdes. Det är dock värt att notera att motionen inte avlogs utan ansågs besvarad.

Elevrådsordförande och studentpolitiker

Björn Häger lutar sig tydligt mot Lars Lundbergs bok *Bilder av Bildt* (Legus 1994, 187 sidor) när det gäller att skildra Carl Bildts barn- och ungdomsår samt tiden som elevrådsordförande, studentpolitiker och åren som politiker fram till dess att han klev in i Rosenbad som statsminister 1991¹.

Lundberg redogör även för Bildts släktbakgrund. Farfars farfar var generallöjtnant Gillis Bildt (1820–94), som var

tommy.hansson
@contra.nu

statsminister 1888–89 och under sin karriär även var riksmarskalk, landshövding på Gotland, diplomat och överståthållare i Stockholm. Gillis Bildt upphöjdes till friherre 1864. Söner till Gillis var Carl Bildt den äldre (1850–1931), vilken som diplomat bodde i Rom i närmare 30 år, samt Knut Bildt (1854–1927) som ändade sin karriär som generalmajor och chef för generalstaben.

Carl Bildt fick något av ett publikt genombrott under sin tid som ordförande

¹<https://www.bokborsen.se/view/Lundberg-Lars/Bilder-Av-Bildt-Om-Livet-F%C3%B6re-Rosenbad/7151013>

svenska ordboken, Norstedts 1989.

På franska är ordet "dignité" översatt med värdighet, värdigt uppträdande i *Fransk-svensk ordbok* av John Vising, Norstedts 1960.

På ryska är ordet "достоинстве". Översatt värdighet, förtjänst, värde av *Norstedts ryska ordbok*, 2006.

Vi har tyvärr ingen kinesisktalande på redaktionen, men nyckelordet är

尊严

vid elevrådet i Östra Real i Stockholm, då han organiserade elevernas självstudier under lärarstrejken 1966. Han intervjuades under lärarstrejken av den dåvarande enkanaliga och svart-vita televisionen.

Ljusblå – med anstrykning av rött

Carl Bildt gick ut gymnasieskolan med glänsande betyg 1968 och skrev samma år in sig vid Stockholms universitet. Planen var att inom tre år avlägga en pol mag-examen med 6 betyg i ämnena statskunskap, nationalekonomi, statistik, företagsekonomi och sociologi. Verkligheten kom att se något annorlunda ut: under fem års tid avlade Bildt ett (1) betyg i statskunskap samt motsvarande ett halvt betyg i nationalekonomi².

Att det sket sig med universitetsstudierna förklarar Lars Lundberg (sidorna 33–34) med att politiken tog över alltmer: han engagerade sig i partiet Opposition-68 och Fria Moderata Studentförbundet. Dessutom blev han redaktör för och flitig medarbetare i tidskriften *Svensk Linje*. Han författade också ett par skrifter och knöt kontakter med konservativa studenter i Europa.

I egenskap av ordförande i studentkårens internationella utskott drev Carl Bildt initialt tre internationella biståndsprojekt: stöd till den kommunistiska Frelimo-gerillan i Mocambique, ett program för familjeplanering i Costa Rica och hjälp till den grekiska exilorganisationen EEEE. Snart kom även FNL (Viet Cong) i Sydvietnam med som biståndsprojekt.

Under Bildts och moderate studentpolitikerkollegan Carl Cederschiölds tid i Internationella utskottet månade sig detta

²I dagens betygssystem motsvarar 1 betyg 30 poäng och 6 betyg alltså 180 poäng.

(zunyán) vilket av *Google translate* översätts med värdighet.

Märkligt nog har den svenska felöversättningen följt med till Regeringsformens 1 kap 2 § där det heter: "Den offentliga makten skall utövas med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans frihet och värdighet".

även om goda förbindelser med Östeuropa, enkanterligen Östtyskland, Polen, Tjeckoslovakien och Ungern. Bildt pläderade för ett svenskt erkännande av Östtyskland. Vid Fria moderata studentförbundets årsmöte i Linköping 1971 kom Bildt, Cederschiöld med flera enligt Lars Lundbergs redovisning att uttrycka sympatier för "palestinierna". Som utrikesminister i alliansregeringen långt senare förhöll sig Bildt skeptisk till den judiska staten Israel, som i sin tur aldrig hyst någon kärlek till Bildt.

Av ovanstående torde framgå varför den unge Carl Bildt av mer konservativa bedömare kom att betraktas som "ljusblå", kanske till och med med en anstrykning av rött på den politiska färgskalan.

Ubåtsskyddskommissionen

På sin väg mot den politiska toppen utsågs Carl Bildt i början av 1970-talet till den moderate partiledaren Gösta Bohmans (1911–97) handsekreterare. Sedan Bildt 1984 ingått äktenskap med Bohmans dotter Mia blev han även dennes svärson. Äktenskapet med Mia Bohman slutade i skilsmässa 1997. Året därpå gifte sig Carl Bildt och Anna Maria Corazza, i dag moderat EU-parlamentariker, med varandra.

1973 valdes Carl Bildt in i Stockholms läns landstingsfullmäktige och 1979 i Sveriges riksdag. Samtidigt hade han en mängd uppdrag av skiftande slag inom dåvarande Moderata samlingspartiet. Det framgick tidigt av Bildts insatser i Riksdagen att han hyste ett brinnande intresse för utrikesfrågor, och 1981 blev han fullvärdig medlem i utrikesutskottet.

En fråga som i högsta grad kom att fånga den blivande stats- och utrikesministerns intresse var de ubåtar som hade konstaterats kränka svenska farvatten i början på 1980-talet. Bildt deltog i Ubåtsskyddskommissionens arbete, som utmynnade i en rapport där Sovjetunionen utpekades som skyldig till att "sända in farkoster under ytan på det svenska territorialvattnet." (Lundberg, sidan 155)³.

Efter Ubåtsskyddskommissionens rapport reste Carl Bildt till Washington, där han bereddes tillfälle att inför ledande amerikanska militärer presentera rapportens slutsatser. Detta fick statsminister Olof Palme (S) att gå i taket – Palme fick

regeringen att samfällt fördöma Bildts resa. "Men Bildts resa var inte straffbar", konstaterar Lundberg (sidan 155), "och samtida kommentarer går ofta ut på att Olof Palme irriterades över att bli utmanad på sitt eget område, utrikes- och säkerhetspolitiken."

Statsminister med problem

Efter de fyra borgerliga partiernas seger i riksdagsvalet 1991 blev Carl Bildt i sin egenskap av ledare för det största borgerliga partiet svensk statsminister. Han hade bland annat att ta ställning till hur Ny demokrati, som efter bara ett halvårs existens kommit in i Riksdagen, skulle behandlas. Bildts tidigare konkurrent om posten som moderat partiledare, Ingegerd Troedsson, blev i egenskap av ny talman i riksdagen den som formellt fick klubba in Bildt som regeringschef.

Det vore att fara med osanning att säga att Carl Bildts tre år som statsminister – mandatperioderna var vid denna tid ett år kortare än de är nu – förlöpte smärtfritt. Den nu 42-åriga Bildt ser dock till att han runt sig har ett gäng nära medarbetare vilka samtliga i Björn Hägers historieskrivning hyser en närmast gränslös beundran för den nye statsministern. I Bildts kansli huserade en samling ungefär med Bildt jämnåriga män, vilka internt gick under beteckningen "Hjärnkantoret".

Detta bestod av pressekreteraren Lars Christiansson, planeringschefen Olof Ehrenkrona samt statssekreteraren Peter Egardt. Med på ett hörn fanns också en lovande 23-åring som hette Anders Borg, vilken 15 år senare skulle bli finansminister under Fredrik Reinfeldt. Ytterligare en för Bildt central person var vännen och allt-i-allon Jonas Hafström, som blev utrikespolitisk rådgivare. "Bildt dominerar så starkt att omgivningen sällan vågar säga emot", skriver Häger (sidan 195).

Den borgerliga ministärens tre år vid makten präglades av en ekonomi i kris, ett arv från den tidigare S-styrda regeringen, som medförde en snabbt stigande arbetslöshet, en allt sämre lönsamhet för de svenska industriföretagen och kris för bankerna. Problemen kräver ibland drastiska åtgärder i form av krispaket och annat som inte blir populärt. Det kan nämnas att regeringen och Ny demokrati 1993 enas om vissa riktlinjer för den ekonomiska politiken. Ny demokrati får igenom två av sina hjärtefrågor: sänkt turistmoms och visumtvång för flyktingar

från kriget i Bosnien-Hercegovina.

Det hjälper inte att Moderaterna i riksdagsvalet 1994 får en halv procent fler röster än tre år tidigare. Socialdemokraterna kan bilda regering med Ingvar Carlsson som statsminister och Miljöpartiet återinträder i riksdagen. Ny demokrati kollapsar totalt och åker ur parlamentet. Det skulle dröja tolv år innan en ny borgerlig regering, nu kallad alliansen, såg dagens ljus. Med Carl Bildt som utrikesminister.

"Jag har förhandlat med många skurkar"

När EUs medlare i Bosnien-konflikten, den före detta brittiske utrikesministern David Owen, avgår från sin post 1995 utses Carl Bildt till hans efterträdare med stöd från USA. För tidningen *Expressen* (Häger sidan 273) kommenterar Bildt så här varför han anser sig vara kvalificerad för uppdraget: "Jag har förhandlat med många skurkar i mina dar. Min inrikespolitiska erfarenhet är stor."

Och nog skulle Bildt tvingas förhandla med skurkar under sitt medlaruppdrag. De värsta av dessa var Serbiens och det så kallade rest-Jugoslaviens diktator Slobodan Milosevic (1941–2006), Bosnien-serbernas ledare Radovan Karadzic samt militärbefälhavaren Ratko Mladic. Milosevic avled under pågående rättegång vid krigsförbrytartribunalen i Haag under det att Karadzic 2017 dömdes till 40 års fängelse och Mladic till livstid, båda för folkmord i bland annat staden Srebrenica i Bosnien-Hercegovina.

Vad man än kan säga om Carl Bildts insatser som medlare i Bosnien-konflikten, så kan man näppeligen klaga på de arbetsvolymerna han lade ned. Bildt verkar ha farit runt som ett skållat troll i regionen och träffat de aktuella aktörerna, men tyvärr utan att få särskilt mycket av substans uträttat. Milosevic träffar han första gången strax före midsommar 1995 och det skulle bli många fler möten dessa båda män emellan. Den serbiske ledaren försäkrar Bildt att han har allt under kontroll, och den senare förefaller tro honom.

Den etniska rensningen i Srebrenica under Ratko Mladics ledning ledde till att 8 373 muslimska bosniska pojkar och män i åldrarna 13-78 år mördades på bestialiskt sätt. Det konstaterades senare att Serbien under Milosevics ledning visserligen inte var direkt ansvarigt för massakern men heller inte gjort mycket för att

Fortsättning på sidan 15

³<http://www.regeringen.se/49bb4a/contentassets/8eb8b2c27c2e47c09c58dc496715be1d/del-2-t.o.m.-kap.-5>

SVERIGE-NYTT

Contras notisavdelning har i detta nummer sammanställts av C.G. Holm. De källor som refereras är inte direkt citerade, utan texten är Contras sammanfattning av originalkällan om inte annat markeras med citationstecken.

Ny lag klämmer åt oppositionen

Det kan låta som nyheter från en bananrepublik eller en socialistisk diktatur som Venezuela. Men det handlar om proposition 2017/128:55 om ökad insyn i partiernas finansiering. Den är utformad så att den inte det minsta påverkar Socialdemokraternas finansiering, men särskilt riktar in sig på att klämma åt Sverigedemokraterna och i viss mån Moderaterna.

Först införs ett förbud mot att ta emot anonyma bidrag på mer än 2.275 kronor (beloppet är kopplat till basbeloppet). Tidigare har ett tio gånger så stort belopp varit OK. Tar ett parti emot större belopp än vad som är tillåtet dras det offentliga partistödet in. De tre partier som får mest i bidrag är Moderaterna 30,5 miljoner, Sverigedemokraterna 29,1 och Socialdemokraterna 17,7 miljoner. Men sett till de totala intäkterna är Socialdemokraterna i särklass störst med inkomster på 239 miljoner, medan Moderaterna får in 152 miljoner, Centern 118, Sverigedemokraterna 84, Miljöpartiet 51, Vänsterpartiet 40, Liberalerna 38 och Kristdemokraterna

30. Det offentliga stödet är störst, medan medlemsavgifterna för alla partier är försumbara. Kommer man väl med i pengarullningen från skattebetalarna kan man i stort sett klara sig utan medlemmar.

Socialdemokraterna har intäkter som är tre gånger så stora som Sverigedemokraterna och bland intäkterna märks lotterier med 37 miljoner samt bidrag från fackförbund på 12 miljoner. Av Sverigedemokraternas intäkter kommer 16 miljoner från vad som kallas "sidoorganisationer", vilket är lokala och regionala organisationer som får betala en del av sitt stöd till Sverigedemokraterna centralt. I utbyte tillhandahåller partiet centralt en hel del tjänster. För socialdemokraterna är den här posten betydligt mindre, bara 4,5 miljoner.

I den nya lagen, som föreslås gälla från den 1 april 2018, ska även lokal- och regionalorganisationernas ekonomi redovisas detaljerat. Och som sagt sänks gränsen för anonyma stöd från privatpersoner med 90 procent. Den som vill ge mer kommer att framöver få skylda med sina uppgifter offentligt, vilket säkert kommer att utnyttjas för att utöva påtryckningar eller förtala dem som ger bidrag till partier som den nuvarande regeringen misstycker till.

Förbjudet med vedspis

Samtidigt som Myndigheten för Samhällsberedskap går ut och rekommenderar medborgarna att planera för att det moderna samhället upphör att fungera i upp till en vecka (och särskilt då ordna för värme, vatten och mat) så kommer från 1 juli 2018 gälla förbud mot att installera vedspisar och kaminer. Gamla spisar kommer dock att få finnas kvar. Anledningen? Vedspisarna påstås sprida kolmonoxid (som är farlig vid mycket höga koncentrationer, så höga att de tränger undan syret i luften, men som är helt ofarlig när den släpps ut ur skorstenen och blandas med luften). Det kommer dock att vara tillåtet att ha öppna spisar, som sprider mer kolmonoxid än vedspisar. Observera att det inte har något som helst med koldioxid att göra. Koldioxiden är en gas som finns naturligt i luften och som påstås påverka klimatet. Boverket föreslår dessutom att skattebetalarna ska stå för en särskild skrotningsspremie på 2.000 kronor för varje vedspis som körs till tippen.

Falska nyheter

Statstelevisionens program Agenda visade i januari ett program som framförde hård kritik mot förhållandena på ett vandrarhem som använts som flyktingboende. Vandrarhemmet låg i moderatstyrda Staffanstorps kommun. Men den person som kritiserade anläggningen var inte placerad där av Staffanstorp (som bara under kort tid använt vandrarhemmet och sedan slutat med det just på grund av missförhållanden). Den man som fick framföra kritik var placerad där av S-styrda Malmö kommun. Den i debatten deltagande S-riksdagsledamoten Hillevi Larsson (den mest vänsterinriktade riksdagsledamoten av alla som inte representerar Vänsterpartiet eller Miljöpartiet) höll med om kritiken, trots att det var hennes egna partikamrater som låg bakom! TV-tittarna hölls i ovisshet om fakta. Falska nyheter igen på Sveriges Television.

Fritt fram misshandla polis

En kvinna togs av polisen enligt lagen om psykiatrisk tvångsvård sedan hon lagt sig under en bil. Hon skulle köras till sjukhus när hon gick till attack mot den polis som satt bredvid henne i baksätet, slet polisen i håret så att det lossnade och spottade henne i ansiktet. I tingsrätten dömdes

hon för ofredande, våld mot tjänsteman och våldsamt motstånd samt skadestånd till den skadade polisen. Hovrätten undanröjde domen och trodde på kvinnan som menade att hon trodde på hon tillfångatagits av människor som planerade att misshandla henne. Därför hade hon enligt hovrätten rätt till nödvärnsvåld. Hon blev helt frikänd. Ett frikännande som inte hade med hennes psykiska sjukdom att göra. *(Dagens Juridik)*

Socialbidrag för att få hit släktingar

Falu kommun vägrade att betala socialbidrag till en invånare som begärde 5.250 kronor för de avgifter som hans familj skulle betala vid ambassaden i Addis Abeba i Etiopien för att familjen skulle få flytta till Sverige som anknätningsfall. Avslaget överklagades och hamnade så småningom i Kammarrätten i Sundsvall som fastslog att mannen skulle få bidraget för att försäkras en ”skälig levnadsnivå”. Migrationsverket kommer sedan att betala resekostnaderna utöver att Falu kommun alltså tvingas betala ansökningsavgifterna vid Svenska ambassaden i Addis Abeba, *(Dagens Juridik)*

Inget fläsk i Trollhättan

En gammal kvinna som anlätade hemtjänsten för att få hjälp med inköpen (och som betalade för den tjänsten) fick inte de varor hon beställde eftersom den skulle utföra tjänsten vägrade att befatta sig med griskött av religiösa skäl. Saken togs upp i kommunfullmäktige, där debatten dock inte handlade om det skandalösa att en gammal och sjuk kvinna inte kan få hjälp med att handla mat, utan om vikten att inte diskriminera någon (det vill säga den som arbetade åt kommunen) på grund av vederbörandes religiösa tro. De äldre medborgarnas rätt att få mat som svarade mot traditioner och behov behandlades inte! *(TTELA, Trollhättan)*

Skog konfiskeras utan ersättning

Staten har kommit på att man kan förbjuda avverkning i skogen utan att betala en krona i ersättning till markägarna. Skogsmark som köpts för dyra pengar blir helt värdelös. Det är den statliga myndigheten Kammarkollegiet som har kommit fram till att de inte ska betala ersättning när staten förbjuder avverkning på privatägd

skogsmark. Det pågår nu flera processer där lurade markägare kräver ersättning för att de inte får utnyttja sin egendom. Avverkning förbjuds med hänsyn till ”betydelsen för natur och kultur”. Men Kammarkollegiet anser att det är markägarna som ska stå för hela kostnaden, inte de medborgare som eventuellt kommer i åtnjutande av skyddad ”natur och kultur”.

Hade för lång adress

I januari 2016 fick Staffan Lake ett krav från Kronofogden på obetald fordonskatt. Det var riktigt att han inte betalade sin skatt, så han betalade omedelbart. När det lite senare på året var dags för att betala ny fordonsskatt observerade Staffan att han inte fick någon räkning från Transportstyrelsen. Han kontaktade Transportstyrelsen varför han inte fick det och svaret var häpnadsväckande. Adressen var för lång för att hanteras i Transportstyrelsens datorer. Dock klarade ju Kronofogden enkelt av saken! Även Skatteverket klarar av långa adresser och det är ju Skatteverket som sköter den grundläggande folkbokföringen i landet. Staffan hamnade naturligtvis i alla kreditupplysningsregister som dålig betalare, något som Kronofogden inte kan ändra i de basregister som utgör källa för kreditupplysningsföretagen. Men de kan hemligstämpla vissa uppgifter, vilket nu skett i Staffans fall. *(Skånska Dagbladet)*

Skatteverket tog ut straffavgift för att försäljning inte registrerades två gånger

En del lunchrestauranger tillhandahåller lunch mot lunchkuponger. Ganska givet är att försäljningen av lunchkupongerna bokförs i vederbörlig ordning. Skatteverket har dock krävt att försäljningen ska redovisas en gång till när en kund lämnar en tidigare köpt lunchkupong och får en lunch i utbyte mot kupongen. Skatteverket har straffat restauranger som inte gjort på detta bisarra sätt med särskilda kontrollavgifter. Saken prövades rättsligt och Skatteverket höll på sin linje ända till Högsta förvaltningsdomstolen, där verket förlorade. Nu behöver luncherna bara bokföras en gång. *(Visita)*

Arrenderade ut mark – men nekade bygglov

Göteborgs stad arrenderade ut mark för att en förening skulle bygga ett ”hund-

stall” (en plats för att ta emot omhändertagna hundar och göra dem till fungerande hundar som kan säljas till familjer). Föreningen, som har motsvarigheter i Stockholm och Malmö, betalade arrende i tre år och planerade för en byggnad. Sammanlagt lades 1,2 miljoner kronor ner på projektet. Men när bygget skulle startas nekade kommunen bygglov. Miljöpartistiske kommunalrådet Ulf Kamne tyckte att bullret i omgivningen (tomten låg i ett industriområde) inte skulle vara bra för hundarna. Ändå var det Göteborgs stad som anvisade tomt, skrev arrendeavtal där planen var att uppföra ett hundstall och tacksamt tog emot arrendet. *(Göteborgs-Posten)*

Spelbolag spelar fult

Inom travsporten har man varit missnöjd med att spelbolaget ATG, som i stort sett kontrolleras av staten, gett för lite tillbaka till hästsporten. Efter förhandlingar med den legendariske företagsledaren Rune Andersson kom man överens med det nystartade företaget Legolas Invest att det skulle ta över avtalet om spel på hästar. Legolas Invest är uppkallat efter den legendariska travhästen Legolas som vann det mesta som kunde vinnas för trettio år sedan. Självklart hade man skrivit avtal med både hästens ägare och tränare om att utnyttja namnet. När ATG insåg att de skulle förlora avtalet registrerade de varumärket Legolas (de visste redan att företaget Legolas nästan säkert skulle få kontraktet). ATG stämde sedan Legolas Invest och krävde att de skulle förbjudas att använda varumärket Legolas (som aldrig någonsin använts av ATG).

(realtid.se)

”Coolaste apans” familj tvingades gå under jorden

Femåriga Liam Mango från Rönninge söder om Stockholm blev centralfiguren i en kalabalik kring en tröja som såldes av H&M. Liam bar stolt tröjan med texten ”Coolest monkey in the jungle”. Mamma Terry Mango hade medverkat och såg stolt hur sonen gjordes till modell som skulle synas i hela världen. Hon kan lika lite som *Contra* förstå hur tröjan kan uppfattas som rasistisk. Gillar inte alla barn, vita som svarta, apor? Och vill inte alla barn vara ”coola”? Reklamen fick tråkiga konsekvenser för familjen Mango, som av säkerhetsskäl tvingades lämna sin bostad i Rönninge. *(BBC)*

UTLANDS-NYTT

Inget utrymme för kristna i Sudan

Sudans president Omar al-Bashir (internationellt efterlyst för krigsförbrytelser) förklarade nyligen att kristna inte längre har några rättigheter i Sudan, att de enda rättigheter som finns för icke-muslimer är de som finns i den islamiska sharia-lagen. Flertalet kristna i Sudan bodde i det som idag är Sydsudan. Men det finns kristna också i resten av landet. Kyrkor har bränts ner eller jämnats med marken av regimen med hänvisning till att de saknat byggnadslov (det är bara kyrkor som rivs, massor med andra byggnader saknar också byggnadslov). Och det ges inte längre några bygglov alls för att bygga nya kyrkor. Flera ledande kristna har arresterats och anklagats för brott som ”spioneri” eller ”att underminera författningen”. På grund av striderna i Sydsudan har inte så få flytt från Sydsudan till Sudan och många av flyktingarna är kristna. Vilket inte hindrar att Omar al-Bashir offentligt uttalat att målet är klart: Ett hundraprocentigt islamskt land. (*The Economist*)

Kärnkraft som livgivare

4 900 människor dog på grund av kärnkraft mellan 1971 och 2009. Vilket dock ska sättas i relation till att 1 800 000 dödsfall har kunnat undvikas på grund av att kärnkraften ersatt kolkraft. Det handlar om uteblivna olyckor i kolgruvorna, men framförallt dödsfall på grund av luftföroreningar. Per 10 miljarder producerade kWh förorsakar kolkraft 32,7 dödsfall, medan kärnkraften förorsakar 1,2 dödsfall. Vattenkraft och gaskraft ligger nära kärnkraften med 1,6 dödsfall vardera per 10 miljarder producerade kWh. Användning av strålning i sjukvården (kärnmedicin), en direkt följd av kärnteknikens och atombombens utveckling, har räddat fler liv än de som gick till spillo i samband med atombomberna över Hiroshima och Nagasaki 1945. (*Illustrerad Vetenskap*)

När Lutherska Världsförbundet styrdes av ungerska säkerhetstjänsten

1984 hölls Lutherska Världsförbundets kongress i Budapest. I enlighet med traditionen skulle en lokal biskop väljas som ordförande fram till nästa kongress. Det

väcktes dock redan innan mötet protester mot att biskopen Zoltán Káldy skulle väljas, han ansågs stå kommunistregimen för nära. Protesterna hjälpte inte, Káldy blev vald. Han avled på sin post 1987.

En ungersk-norsk präst, Laszlo Terray, beslöt sig för att när kommunismen fallit undersöka hur det förhöll sig med Káldys kontakter med regimen. Terry och prästkollegan Tormod Engelsviken fick 2004 tillgång till ungerska hemliga polisens arkiv. De ägnade sex veckor åt att gå igenom materialet i arkivet. De kunde konstatera att Káldy och andra ledande i den ungerska lutherska kyrkan hade varit städslade av hemliga polisen. De hade kodnamn och de hade ansvariga officerare som följde upp dem. De fick avlägga rapport efter utlandsbesök.

Káldy gav stränga instruktioner om vad prästerna fick och inte fick säga. Präster som inte lydde blev antingen avskedade eller isolerade. Det fanns dock andra biskopar som vägrade att inordna sig under regimen krav. Men de som spelade med belönades med visum för utlandsresor, där de skulle företräda välkända sovjetiska ståndpunkter, som kärnvapenedrustning och USA-kritik. Káldys företrädare som biskop, Lajos Ordass, vägrade till exempel att underordna sig regimen och han avsattes 1958, två år efter den sovjetiska inmarschen i Budapest. (*Magasinet Stefanus, Oslo*)

Qat istället för mat

Qat är en växt som används som berusningsmedel i bland annat Jemen. Tidigare var det bara i norra Jemen som qat förekom, det är där den odlas. Numera sprids växten i hela Jemen och den slår ut livsmedelsproduktionen, eftersom odling av qat är mer lönsamt än odling av spannmål. Samtidigt som svälten sprider sig i Jemen råder det ingen brist på qat, som missbrukas av 90 procent av den manliga befolkningen och 30 procent av den kvinnliga. (*The Economist*)

Valfusk i USA

I ett uttalande efter valet hävdade president Donald Trump att han fått flest röster i presidentvalet (inte bara i elektorskollegiet) om man räknade bort de miljoner

röster som avgavs av personer som inte var röstberättigade. En särskild kommission ska se på detta. Det har länge hävdats att Demokraterna har en mycket effektiv apparat för att fuska i valen. Historien går tillbaka till Daley-familiens kontroll över Chicago och Illinois. I presidentvalet 1960 var utfallet i Illinois avgörande för vem som skulle vinna hela presidentvalet. Det mesta talar för att Daley-klanen organiserat ett omfattande valfusk, men vem som egentligen vann valet i Illinois är oklart. Förloraren i den officiella rösträkningen Richard Nixon förklarade storsint att landet måste ha en president och att han därför inte skulle driva saken rättsligt och därmed försinka valet med månader.

Sådan storsinhet var det inte fråga om när Florida var lika avgörande för utfallet i presidentvalet 2000 som vanns av republikanen George W. Bush.

Fortfarande råder mycken tveksamhet om de amerikanska röstlängderna. I motsats till i Sverige, där folkbokföringen används som röstlängd, måste man i USA anmäla sig till röstlängden och i en del delstater har det varit på mycket lösa boliner som väljare registrerats. Det finns exempel på hur akvariefiskar registrerats som väljare (sedan familjen köpt fiskmat i fiskens namn).

Organisationen Judicial Watch har konstaterat att delstaterna Alabama, Florida, Georgia, Illinois, Iowa, Kalifornien, Kentucky, Maryland, New Jersey, New York, North Carolina och Tennessee hade flera counties där antalet registrerade väljare översteg antalet folkbokförda medborgare i röstberättigade åldrar. I Los Angeles County finns det hela 144 procent så många registrerade väljare som det finns folkbokförda i röstberättigad ålder. I New Hampshire tillåter man registrering av väljare även på valdagen och 6540 väljare utnyttjade den rätten med hjälp av en legitimation som var utfärdad i en annan delstat! (*Newsmax*)

Kalifornien USAs fattigaste stat

Det är inte längre Mississippi utan Kalifornien som är USAs fattigaste delstat (om man räknar efter hur stor andel av befolkningen som betecknas som fattig). Kalifornien, som har 12 procent av USAs befolkning, har en tredjedel av USAs socialbidragstagare. Demokratiskt kontrollerade Kalifornien har genom statliga regleringar av markanvändningen drivit

upp priserna på byggbar mark så att invånarna numer använder mer än trettio procent av sina inkomster till bostäder. Vi har tidigare berättat om att inflyttningen till Kalifornien från andra delstater bytts till utflyttning. Samtidigt börjar alltför vänsterradikaler i Kalifornien tala om att staten borde lämna Unionen. Donald Trump myser och inser att ett kaliforniskt utträde skulle säkra den republikanska majoriteten i resten av USA för många decennier framöver. *(Conservative Tribune)*

Provokation mot Estland

Ryske presidenten Vladimir Putin undertecknade den 28 januari 2018 ett dokument som upprättade Tallin-regementet inom det ryska flygvapnet. Tallinn är som bekant den självständiga republiken Estlands huvudstad. Tallin var de ryska ockupanternas stavningsplats på den estniska huvudstaden. Staden förstördes för övrigt av ryska bomber 1944. Provokationen blir något mildare genom att regementet är placerat i Chabarovsk vid den ryska stillahavskusten, allra längst i öster. *(Estonian World)*

Kina och Australien

Kina går på offensiv världen runt. I Australien har nyligen avslöjats att två kinesiska företag har betalat 6,7 miljoner australiensiska dollar (42 miljoner kronor) i bidrag till de två största partierna. Laborpolitikern Sam Dastyari lämnade sin par-

lamentsplats sedan det avslöjats att han uppmanat till respekt för Kinas territoriella krav i Syd kinesiska sjön, trots att både den australiensiska regeringen och Laborpartiet har en annan uppfattning. Han hade också försökt stoppa sitt partis talesman i utrikesfrågor när denne planerade att möta en demokratiaktivist i Hongkong.

I grannlandet Nya Zeeland avslöjades att en parlamentsledamot hade utslutit en del av sitt cv, när han ansökte om nyzeeländskt medborgarskap, nämligen den del av hans karriär som omfattade en lärartjänst vid en kinesisk skola för spioner. Den nyeeländska säkerhetstjänsten har varnat för att såväl ministrar som regeringstjänstemän har varit inflytandeagenter åt Kina. *(The Economist)*

Beslagtar kristet material

I Uzbekistan har det nästan gått tillbaka till gamla sovjetiska tider när det gäller tillgången till religiöst material. Polisen beslagtar skrifter, CD-skivor, DVD-filmer med mera som hittas utanför statligt godkända trossamfund. Det betyder att det inte är tillåtet att läsa exempelvis Bibeln annat än på plats i en godkänd kyrka. Polisen kan beslagta en Bibel om du har den hemma eller till och med om du har den i din väska på tunnelbanan. *(Ljus i Öster)*

Ensidig syn på Brexit

Enligt EU-fördraget ska en utträdesprocess ta två år. Det innebär att Storbritannien formellt ska lämna EU den 29 mars

2019. Men i förhandlingarna om hur utträdet ska gå till hävdar EU:s övriga 27 länder att Storbritannien är skyldigt att betala sin andel av EU:s sjuårsbudget ända till budgetperiodens slut vid utgången av 2020. Inte alla utgifter i budgeten, men väl dem som Storbritannien varit med och kommit överens om innan utträdesansökan. Det omfattar bistånd till Ukraina och länder i Afrika, infrastruktursatsningar i EU regioner (byggande av tunnlar och broar för vilda djur i Slovakien bland annat) och så vidare. Britterna är inte intresserade av att vara med och betala när de inte längre är medlemmar, medan EU hävdar att de är skyldiga att betala, trots att de inte är medlemmar.

En annan punkt är EU-tjänstemännens pensioner. EU har samma ansvarslösa politik som en gång gällde för svenska kommuner och landsting. Kostnaderna för pensionerna uppstår inte när tjänstemännen gör jobbet utan när pensionen ska betalas ut. En ung tjänsteman som arbetar i EU idag kan mycket väl få pension utbetald om 75 år... För det finns inga pengar reserverade. Det är inte orimligt att EU ska få ersättning för pensioner som belastar Unionen för den tid Storbritannien har varit med. Men hur mycket? Helt avgörande blir diskonteringsfaktorn, dvs hur stor ränta man räknar med när man räknar fram pensionsskulden. EU hävdar att Storbritanniens skuld uppgår till 7 miljarder €, medan britterna räknat fram att det bara handlar om halva detta belopp, 3,5 miljarder €. *(The Times)*

Påven tappar popularitet hemma

Påven Franciskus var för några år sedan Argentinas mest trovärdiga människa. Men det var för några år sedan. Nu har påven trillat ner till nionde plats.

Påven träffade den förra argentinska presidenten Cristina Kirchner ett otal gånger. Liksom han tog emot andra ledare i Latinamerika långt ute på västkanten, som Ecuadors Rafael Correa och Bolivias Evo Morales. Argentinas nye och populära president Mauricio Macri har han bara träffat en enda gång, ett kort och kyligt möte. Istället har påven tagit emot en extrem vänsteraktivist och Macri-kritiker vid namn Hebe de Bonafini.

Socialdemokraterna lovar inför valet att förbjuda "könsstereotyp reklam".

Carl Bildt som utrikesminister tillsammans med svenska deltagare i "Ship to Gaza".

förhindra den⁴.

Det är en vanlig uppfattning bland bosniaker (bosniska muslimer) att Carl Bildt var en av dem som genom sin passivitet och inkompetens gjorde de bosniska serbernas etniska rensning möjlig.

Förhållandevis

blygsamma insatser

Den som endast tillgodogjorde sig svenska massmedier vid den här tiden kunde lätt ha fått intrycket, att det till stor del var den outtröttligt ambulerande fredsmäklaren Carl Bildts förtjänst att det till slut ingicks ett fredavtal i Bosnien-konflikten.

"I svenska medier är Carl Bildt den som fixar freden", skriver Björn Häger (sidan 295). "Men när fredsförhandlingarna tar fart efter Natos bombningar är det amerikanen Richard Holbrooke som tar initiativet och får uppmärksamhet i internationell press. Historieskrivningen blir att det är amerikanernas bombningar och tuffa diplomati som får parterna att sätta sig vid förhandlingsbordet. Och att Holbrooke lyckades där Bildt misslyckades."

Freden mellan de stridande parterna – Bosnien-Hercegovina, Serbien/rest-Jugoslavien och Kroatien – och deras högsta representanter förhandlades fram på en flygbas i Dayton i Ohio 1–21 november och ratificerades i Elyséepalatset i Paris den 14 december 1995. Och visst, Carl Bildt gjorde säkerligen så gott han kunde – hans insatser i sammanhanget måste ändå anses ha varit förhållandevis blygsamma, även om Bildt själv av naturliga orsaker har en annan uppfattning⁵.

⁴<https://sv.wikipedia.org/wiki/Srebrenicamasakern>

⁵<https://sv.wikipedia.org/wiki/Daytonavtalet>

Plattar till journalister

Något som tydligt framkommer i Björn Hägers tegelstenstjocka *Uppdrag Bildt* är Carl Bildts om man så vill mästerliga sätt att hantera representanter för media. Såvitt jag vet är det få om ens några reportrar som hittills lyckats "sätta dit" Carl Bildt. Hägers bok innehåller gott om exempel på hur Bildt plattar till journalister och reportrar.

Mitt favoritexempel från *Uppdrag Bildt* rör Bildts påstådda läckor från hemliga regeringsöverläggningar efter det borgerliga segervalet 1976 till den amerikanska underrättelsetjänsten CIA. Enligt Häger hade Bildt i förtid avslutat sin militärtjänst i syfte att medverka i ett amerikanskt underrättelseprojekt syftande till att, med Hägers ord, "bekämpa kommunismen". Som deltagare i projektet skall Bildt ha fått en summa pengar motsvarande 100.000 kronor samt en exklusiv USA-resa⁶.

Bildts kontakter med amerikanerna 1976 vinner bredare kännedom först med telegram som offentliggörs av Wikileaks 2013. Aftonbladets reporter Josefin Sköld försöker i mars 2013, i samband med Moderaternas så kallade Sverige-konferens, ställa Bildt mot väggen i anledning av Wikileaks avslöjanden. Följande samtal utspann sig då (Häger sidan 81):

"Är det lämpligt för en politisk sekreterare att föra sådana samtal med en främmande makt? – Ja, absolut. Om inte ens svenska folket får veta det? – Det här var ju sånt som stod i tidningarna då. Det stod ju inte alls om det i tidningarna. –

⁶<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=1646&artikel=5475198>

Jaha. Vad hade du då för mandat att prata med dem? – Inget mandat alls, det här var fullständigt oskyldigt, det stod i varje tidning. Det var ju slutna förhandlingar. – Det var inte alls slutna förhandlingar. Det står ju här att det var slutna förhandlingar. – Ja, det är möjligt att det står så. Kommer du ihåg första gången du träffade företrädare för CIA? – Ingen aning. Men så kan du väl inte säga? – Jag kan säga vad jag vill. Finns det mer? – Ingen aning. Det här är ju ingenting."

Med någon förenkling kan man säga att så här har Carl Bildt vid kontakter med media hanterat större och mindre skandaler genom åren, från egna lägenhetsaffärer till styrelseuppdrag i Lundin Petroleum och intressen i rysk energiproduktion. Varje gång har skandalen eller vad media framställt som skandal förbleknat.

Den komplexa Bildt

Carl Bildt har hunnit fylla 68 år men är fortfarande synnerligen aktiv med sitt famösa twittrande och som konsult och styrelseledamot i olika sammanhang. Min uppfattning är dock att han tappat en del av sin forna slagfärdighet och torrt studentikosa humor, vilket dock kanske i alla fall delvis beror på att han numera inte befinner sig i det absoluta blickfångnet.

I de yttersta av dessa dagar har Bildt dessutom tillsammans med företrädare för den rödgröna regeringen deltagit på ett hörn i den till slut framgångsrika kampanjen för att få Sverige invalt på två år i FNs säkerhetsråd. Han har dessutom riktat hafsigt och dåligt underbyggd kritik mot sådana – såsom den oppositionella författarinnan Katerina Janouch och USAs president Donald Trump – som hävdar att tillståndet i Sverige är långt ifrån idealiskt⁶.

Avslutningsvis kan det med fog hävdas att Carl Bildts verksamhet genom åren varit komplex. Goda, ibland utomordentliga, insatser, har blandats med tvivelaktigheter och rena bottennapp. Till de senare kategorierna får man räkna Bildts självpåtagna roll att bereda väg för Turkiet med dess islamistiske diktator Recep Tayyip Erdogan i Europeiska unionen (EU). ☞

⁶<https://tommyhansson.wordpress.com/2017/01/18/lofven-och-bildt-oroliga-over-bekymmersam-bild-av-sverige-inte-over-sjalva-bekymren/>

Så kom mångkulturen till Sverige

1975 vändes den svenska invandringspolitiken upp och ner. Integration ersattes med mångkultur. När Riksdagen antog förslaget verkar det inte ha varit många av Riksdagens ledamöter som hade satt sig in i att det var en hundraåttio graders vändning av politiken det handlade om. Statsminister Olof Palme var dock fullt medveten om vad som var på gång och förklarade ett par år senare att den socialdemokratiska regeringen troligtvis låg före folkopinionen när besluten fattades.

Multikulturen har blivit en världsideologi och genomströmmar hela det post-industriella samhället. Aldrig tidigare har kulturen fått så stort utrymme inom politik och samhälle som idag. De tunga politiska sakfrågorna, såsom ekonomi och samhälle, har vikit undan för den nya politiska vågen – mångkulturen. Det tidigare socialistiska begreppet klasskampen nämns sällan och socialdemokratins vision om folkhemmet uttalas aldrig.

Västvärlden har under 1900-talet politiskt präglats av socialismens idéprogram, liberalismens frihetstänkande, högerideologins konservativa åsikter samt kristen etik och moral.

Sedan 1970-talet har miljörörelsen genom lobbyism påverkat västsamhällets politiska ideologier och lyckats med att få EU, FN, samt övriga världssamfund att anta miljöideologin. Den starka aktivismen har dessutom byggt upp politiska partier med miljön i sina grundprogram.

2000-talets nya ideologi är multikulturalismen. Mångkulturen är inte bara en social företeelse utan har förts in i flera västländers ideologi samt accepterats av politik, samhälle och kristna grupperingar. Förutom ekologisk grön ideologi, omfattas den politiska mångkulturen av feminism, religionsblandning, könspolitik (samkönade äktenskap), landsbygds- politik (rovdjurspolitik), migration (utan större krav på assimilering), öppna gränser med mera.

Sverige förebild för mångkulturell politik

Den socialdemokratiska tjänstemannen Jonas Widgren förverkligade politiskt ett mångkulturellt Sverige¹. År 1974 levererade Widgren ett underlag som gav Sveri-

ge, som första land i Europa, en mångkulturell politik. I likhet med de flesta som var engagerade i invandringsfrågor under denna tid trodde Widgren, att ”den gamla monolistiska nationalstaten” skulle vittra sönder, som ett resultat av invandringen. Widgren hade ett övernationellt perspektiv och ville att Sverige skulle gå i spetsen för ett förändrat Europa.

Under Olof Palmes regeringstid, beslutade riksdagen 1975 att politisera migrations- och invandrar-kulturen². Debatten var lång, men till stor del var de politiska partierna eniga. Migrationen skulle få generösa ekonomiska bidrag och ges möjlighet att välja, om den vill uppgå i en svensk kulturell identitet eller bibehålla och utveckla sin ursprungliga identitet.

**Britt-Louise
Hoberg Karlsson**

***britt.louise.
karlsson@
contra.nu***

Detta betyder att invandrare inte behöver assimileras till det svenska samhället.

Tidigare ville inte partierna politisera migrations- och invandrarfrågorna.

I en intervju för tidskriften *Invandrare & Minoriteter* 1977 svarade Olof Palme på frågan om hur det kom sig att regeringen Palme 1975 fattade det historiska beslutet, att förvandla Sverige till multinationellt samhälle, utan folkets stöd. Palme svarade, att den socialdemokratiska regeringen troligtvis låg före folkopinionen när besluten fattades, men att opinionen

mer och mer kommit i samklang med den antagna politiken³.

Tillvägagångssättet, att föra in multikulturen i både Sverige och övriga västvärlden, påminner om Lenins åsikter om kulturrevolutionen i Sovjetunionen⁴. I slutet av sitt liv ansåg Lenin, att kulturrevolutionen skulle vara ett organisatoriskt fridfullt kulturellt arbete, istället för revolution, med andra ord en pedagogisk skolning. Ett sätt att ”skola massorna” och samtidigt rensa ut opålitliga personer ur partiet samt statsapparaten. Opålitliga var alla som misstänktes för att hysa gamla borgerliga värderingar eller visa tendenser till att kompromissa med de renlära marxist-leninistiska doktrinerna

Nämnas bör också i sammanhanget att de svenska kommunisterna, i mitten av 1920-talet, genomförde utrensningar inom det egna partiet och drog igång kampanjer mot socialdemokrater samt andra demokratiskt sinnade. Inspirerade av Lenin förvandlade de språket från ett analytiskt instrument till en samling besvärjelser och skymford. De förde debatt med hjälp av slagord och etiketter.

Det mångkulturella programmet har införts genom pedagogisk skolning i västvärlden. Den som reagerar mot multikulturens ideologi blir ifrågasatt och skymford används, såsom rasist, homofob, islamofob med mera.

Västvärldens muslimska befolkning ökar

Antalet europeiska muslimer växer snabbt, på grund av migrationen och dess höga födelsetal. Den västerländska be-

¹<https://morklaggning.wordpress.com/2015/11/27/kanada-forebilden/>

²<https://data.riksdagen.se/fil/C793A9B9-B985-4218-8F1D-40EFA56C23BF>

³https://www.researchgate.net/publication/303112708_Huvudsekreteraren_och_mangkulturalismen_Jonas_Widgren_och_1975_ars_invandrar_och_minoritetspolitik

⁴<http://sfr-21.org/cultural-revolution.htm>

1975 lyckades Olof Palme få Riksdagen att anta mångkultur istället för integration som huvudmål i svensk invandringspolitik. Saken uppmärksammades knappt när den genomfördes, men den har blivit en cementklots i svensk invandringspolitik sedan dess. Bilden från Palmes framträdande vid kårhusockupationen 1968.

folkningen minskar drastiskt, på grund av för lågt födelsetal. Problemet med muslimernas integrering i västsamhället är svårlöst och hindras starkt av deras värderingar. Intoleransen mot det västerländska samhällets ideologi har ökat bland andra och tredje generationen migrerande muslimer. Islam har i stort sett intagit en alltmera radikal form. Muslimska Saudiarabien bidrar ekonomiskt till propaganda för Koranen samt byggandet av moskéer i västvärlden. Radikala muslimer har mindre tolerans mot religionsfrihet, yttrandefrihet, sexuell jämlikhet med mera. Det finns några EU-länder, som inte vill införa mångfaldsprogrammet eller öppna gränsen för muslimska migranter. Dessa länder riskerar att straffas av EU.

Världsledande nationer säger nej till multikulturen

Världens största nationer importerar inte mångkulturen som ideologi. Ingen av de tre världsledande nationerna Kina, Ryssland eller USA är aktiva förespråkare för multikulturen i sina ideologier. Vare sig Kina eller Ryssland har accepterat samkönade äktenskap eller feminismen.

USAs nuvarande president har uttryckt sin klara ståndpunkt mot samkönade

äktenskap och feminism, trots att vissa amerikanska delstater har legaliserat vigslar för samkönade par. Presidenten arbetar mot islams ideologiska påverkan i det amerikanska samhället.

Det ateistiska Kina anser att den muslimska syriska flyktingströmmen skall tas om hand av de som skapat konflikten och därmed utpekade väst- samt arabvärlden. År 2016 tog Kina emot färre än 30 syriska flyktingar, medan Sverige gav 48 594 syrier, mestadels muslimer, uppehållstillstånd. Den kinesiska ståndpunkten är att det mest värdefulla bidraget till humanitärt bistånd är att Kina lyckas med utveckling och stabilitet samt att lyfta sin egen befolkning upp ur fattigdom. Med andra ord: Kina utför sin andel om man inte ökar världens problem⁵.

Ryssland har ett stort antal muslimer boende inom sina gränser. President Vladimir Putin har uttalat sig vara för multikulturalismen och vill förbinda öst och väst. Religiösa ledare både från islam och rysk-ortodoxa kyrkan i Moskva sammanträffar regelbundet med Putin. Trots det mångkulturella Ryssland, som betonas av president Putin, så accepteras inte is-

⁵<https://www.lowyinstitute.org/the-interpretor/how-china-views-plaint-refugees>

lamisk aktivitet, som inte är ansluten till muftis Kreml-sanktionerade islam. Den betraktas dock av många muslimer vara en urvattnad version av islam. Rysslands president använder den ortodoxa kristna nationella identiteten för att förena landet istället för den sovjetiska kommunismen.

För närvarande finns ingen större import av multikulturalism till den ryska ideologin och det kommer inte många syriska muslimska flyktingar till Ryssland. Sedan konflikten i Syrien startade 2011 fram till år 2016 har Ryssland gett två syrier asylrätt, medan Tyskland under denna tid tog emot 35 000 syrier per månad⁶. Utlänningar, som ansöker om tillstånd för tillfällig vistelse måste bevisa att de har förbindelser med Ryssland.

Rysslands negativa inställning till muslimska flyktingar från Syrien beskrivs i arabiska nyhetskanalen Al Jazeera⁷: Rysk tjänsteman uttalade sig i en asylsökandes fall från Syrien. ”Så min bror kommer att kämpa, och vi kommer att mata er syrier här. Ni borde åka till Syrien och försvara ert hemland, er lagliga regering.”

Den sociala mångfalden har blivit en ideologi, som genom lobbyism påverkar samhälle och politik. Trots att mångkulturen införs lättvindigt, med pedagogisk skolning av samhällets samtliga funktioner, så bildas det politiska partier omkring multikulturella idéer, såsom miljöparti, feministiskt parti, islamskt parti med flera.

USA beskrivs av mångkulturen som ett exempel på ett fungerande modernt land med social mångfald. Social mångfald är inte detsamma som ideologisk import av mångkultur. Idag framstår USA, under president Donald Trumps ledarskap, som ett konservativt kristet land, trots att det finns delstater som godkänner delar av mångfaldskulturen.

Den ideologiska mångfalden står upp för en negativ inställning till västerländsk politisk tradition. Kritiker menar att import av bland annat religionen islam i politik och samhälle kan innebära homofobi, antisemitism, inskränkt religions- och yttrandefrihet.

⁶<https://news.sky.com/story/syrians-have-no-chance-of-asylum-in-russia-10269912>

⁷<http://www.aljazeera.com/indepth/features/russia-refuses-give-refugee-status-syrians-180116095003651.html>

Putin skärper sitt grepp om Ryssland

Situationen i Ryssland inför presidentvalet den 28 mars är allt annat än ljus. Frank Gordons redogör för det allt hårdare trycket mot oppositionen i Ryssland.

I Ryssland är människor rädda för "smuta"

Det återstår bara någon månad till det ryska presidentvalet. Men i de ryska medborgarnas sinnen råder en viss förvirring. I det undermedvetna sänker sig en rädsla för en ny "smuta". I den ryska historieskrivningen är "smuta" benämningen på tidseran 1598–1613, då rurik-dynastin gick mot sitt slut och romanov-dynastin tog vid. Upplopp, konspirationer, falska regenter, "polacker i Moskva", ett fruktansvärt kaos och hejdlös blodspillan.

I imperialisternas och "de rättrogna stalinisternas" led var besvikelsen mycket stor, när resultaten för lokalvalen i Moskva blev kända. Liberaler och demokrater fick 1/3 av huvudstadens mandat. Medan Zjuganovs kommunister och Zjirinovskijs populisterna blev utan. Det är ju sant, att Enade Ryssland (Putins parti) vann. Men då detta är regeringspartiet, så förlitade de sig på folkmassan, som inte vill ändra på något. Imperialisterna är rädda för att Moskvans fritänkande intelligenta skjutit undan Zjuganovs och Zjirinovskijs lojalister, på vilka mörkrets män kunnat sätta sin tillit.

En mycket större upprördhet kom över både folket i gemen och maktapparaten, på grund av de tusentals telefonsamtal som kom om bombhot och hot om minering av statliga institutioner, affärer, högskolor, järnvägsstationer och liknande inrättningar.

Denna orgie av hot började 10 september. Just under valdagen för lokalvalen i Ryssland. Många städer drabbades. Från Moskva till Magadan och Kaliningrad. Det mest alarmerande kaoset inföll när passagerarna skulle evakueras från Moskvans tre största järnvägsstationer. Telefonhoten höll på i tre dagar och säkerhetsfolk rände fram och tillbaka. Inte hittades det några minor eller bomber. Men den psykologiska effekten var förkrossande. Som man kunde väntat sig, informerades "initierade källor i Moskva" att 90 procent

av de illasinnade samtalen "kommit från Ukraina". Hur det nu är med den saken, så hade den psykologiska terrorn redig verkan.

Passion för bokstavligen med sig vansinne. Och det samtidigt då någon nämner regissören Alexej Uchitelers konstfilm Matilda. Premiär var satt till 7 september. Filmens hjältinginna är den forna polska ballerinan Matilda Ksjesinskaja.

Filmen handlar om Rysslands tronarvinge Nikolaj. Den blivande tsaren Nikolaj II som – var beredd nu – innan han förlovade sig med den tyska prinsessan och blivande tsarissan Alexandra (mellan 1892–1894), upprätthöll intima relationer

frank.gordons@
contra.nu

med Matilda. Och denna skulle då varit hans riktiga kärlek.

26 oktober skulle filmen visas på ryska biografier. Men redan innan hotade en ny förening "Det Kristna Riket – Heliga Ryssland", att bränna ned varje biograf som dristade sig visa denna "obscena" film. Nikolaj II, som mördades av bolsjevikerna 1918, är helgonförklarad martyr. I hans biografi får det inte finnas någon fläck. Utomäktenskapligt sex med ballerinan? Vansinne! Med andra ord fruktar Uchitel för sitt liv och har anhållit hos polisen om att de skaffar fram livvakt åt honom.

Navalnyj "gratulerade" Putin på födelsedagen

KGB-folk (FSB) "kom på" de så kallade "telefonterroristerna" och i närheten av Estlands gräns pågick suspekt verksamhet. Sådant är vårt Ryssland i oktober 2017 – 100 år efter bolsjevikernas statskupp i Petrograd. Som man i 84 år till och

med kallade för "Den Stora Socialistiska Oktoberrevolutionen".

Den 7 oktober förra året blev Vladimir Putin 65 år. 18 år vid rikets roder... Jubilarerna tog emot en hel massa presenter. Merparten kommer att förvaras i Ryska Federationspresidentens bibliotek. En liten del kommer han behålla själv. Antikorruptionsfondens ordförande Alexej Navalnyj hade beslutat sig för att på Putins födelsedag "gratulera" honom på ett udda sätt. Samma lördag arrangerade han i hela Ryssland *fredliga* (detta understruket) möten och protester. Slagorden löd "Mot korruptionen!", "För Navalnyj!" (som kandidat i 2018 års val), "Ryssland kräver frihet!", "Ryssland utan Putin!" och "Grattis på födelsedagen och hej då!".

Från Kreml gavs därtill lämpliga anvisningar. Och den 29 september utfärdades för Navalnyj, tjugo dagars arrest. Man påstod att han planerat ett illegalt arrangemang. Demonstrationen och Putins födelsedag firade han bakom galler. Vilket inte hindrade hans supportrar från att samlas till ett massmöte i Putins hemstad Sankt Petersburg. Man arrangerade en demonstrativ "promenad" på Moskvans huvudgata Tverskaja. För man förbjöds hålla möten på Pusjkin-torget och Manegetorget mitt emot Kreml.

Navalnyj försöker som Putins opponent noga följa spelets regler. Vilket man inte kan säga om övriga aktörer, typ om dem som tog över efter KGB – FSB (den Federala Säkerhetstjänsten). FSBs chef Alexander Bortnikov lät 5 oktober förra året meddela att den telefonterror Ryssland utsatts för, då det ringdes in bombhot om minor utlagda på ett otal ställen, skulle ha organiserats av "fyra ryska medborgare boende utomlands". Dessa skulle haft hjälp av inhemska folk... Men vilka var då detta fyrtal? Chodorkovskij (oligark som opponerade sig mot Putin och föll i onåd) dök upp i mitt minne. Men jag kanske misstar mig.

Vad man vet om omfattningen av "busstrecket" och dess följder, är graverande. Det började ringas 10 september och man fick evakuera nästan 800 000 (!) personer i 120 ryska städer. Dessa "minor" skulle ha funnits i 1 900 byggnader. Den psykologiska effekten var fullständigt nedgörande.

Dagen då man bland ortodoxa åminner att Det Heliga Korset restes, hade man mystiska förhåvanden inte långt från estniska gränsen i Izborska. Det beskrivs i gamla krönikor (Nestorskrönikan) hur tre vikingar (varjager) infunnit sig för 1200 år sedan. Truvor, Sineus och Rurik kom och lade grunden för det ryska riket. Dagen till ära infann sig i Izborska, kan man säga, de "ortodoxa stalinisternas" crème de la crème – diverse präster, publicister och veteraner från Afghanistan och Tjetjenien, som högtidlighöll ett 10-årsminne. År 2007 hade samma andas barn, grundarna av denna "Izborskas Club", på toppen av en kulle rest ett väldigt kors. Med, som traditionen bjuder, en sned tvärbalk. På denna "heliga kulle" började de strö jord från all världens länder.

På tioårsdagen av det "heliga korset", så förklarade Alexander Notin denna mystiska rit med att räkna upp några av dessa "pilgrimers" bedrifter:

"Det har lagts ned måndamm astronauter hämtat, lite sediment från Ishavets djup, som u-båten Batiskaf tagit 5 km under ytan då den borrar sig ned i "vår" (!) Nordpol, en handfull jord från kanoniserade Sankt Herman av Alaskas grav (en präst som kristnade eskimåerna och även dog på plats 1836 – förkroppsligandet av Rysslands-Amerika), jord från banvallen där Nikolaj II avsåde sig tronen... men det mest intressanta bidraget var en bit bark från Mamres ek i Judéen – Israel. För denna ek, som befinner sig i Palestina/Judeen inte långt från en stor judisk bosättning, har varit "vittne till att Abraham mött den Treenige Guden".

Avslutningsvis kan nämnas att Izborska egentligen tillhört Estland, i enlighet med Fredsfördraget i Tartu 1920–1940 och kallades då Irboska.

Ilskne Alexander Bortnikov, modige Alexej Navalnyj

Man skulle kunna tänka sig att dagens Ryssland är ett, för att använda sovjetisk terminologi, borgerligt land. Oligarker samlar på sig kapital, spekulerar med

detta sorglöst och "militian" har döpts om till "polis". Till detta kommer att Moskvans och hela Rysslands patriark prålar sig "till höger om" presidenten. Och bägge, stående vid "Tårarnas Vägg" där de fördömde Stalins förföljelser!

Fast det fina intrycket fick sig en redig törn av att de för inte så länge sedan firade 100-årsminnet av det ökända KGBs skapande (10 december). Dess arvtagare FSB gratulerade under jubiléet "rikets ledare" – före detta KGB-officern Vladimir Putin. Inte för inte anvisar Rysslands fritänkare, att "det skulle vara samma sak, som ifall man i dagens Tyskland skulle fira ett jubileum till minne av den nazistiska säkerhetspolisen Gestapo".

Dagens ryska säkerhetstjänst FSBs chef Alexander Bortnikov gav en lång intervju i tidningen *Rossijskaja Gazeta* – en tidning som kungör ryska regeringens hållning. Han drev in fruktan, riktad både mot utlandet och mot dem där hemma. Han talade om förra århundradets 30-tal, dess repressalier (1937–38 – *Den Stora Terrorn*) och hävdade att man, från vad som framkom ur arkivmaterialet kunde sluta sig till att många av dåtidens kriminalprocesser haft en objektiv (!) sida. Inräknat de så kallade skenprocesserna. Bortnikov lät förstå att de som hade stött "Trojkan" och dömts i dessa skådeprocesser, verkligen haft önskan att "likvidera" Stalin och liknande.

Bortnikov nämner inte med ett ord att detta var Stalins avräkning med hela det bolsjevistiska "gamla gardet" – Zinovjev, Rykov, Kamenev, Bucharin (för inte så länge sedan partiets gunstling) inklusive många andra som tillsammans med Lenin och Stalin lade grunden till sovjetmakten. Bortnikov framhävde med eftertryck, att dessa "sammansvurna" konspirerade med utländska underrättelsetjänster. [Väldigt många, många sköts, beskyllda för att vara "japanska och till och med schweiziska spioner"].

Bortnikov förskönar sovjetmaktens förbrytelser med att citera ur en årlig krönika av NKVD (KGBs föregångare) från 1954. Där står det att man 1921–1953 (från inbördeskrigets tid till Stalins död) för "förbrytelser mot staten" utfärdat dödsstraff för 642 980 personer. Vilken precis siffra! Och Bortnikov tillägger att

¹Sökord på Google "Pamyatnik Stena Placha". Se även det med engelsk text, besynnerliga tal Putin höll <https://www.youtube.com/watch?v=SDrW9p2TjwY>

"Man kan tvivla på de övriga siffrorna". Är det inte skrattretande? Det fanns ju oräkneliga "förteckningar för likviderbara" (rasstrelnije spiski) som Stalin, Krusjtjov (ja, faktiskt han också), Molotov själva bestyrkte med egen hand. Om vilka diverse partifunktionärer i de olika områdena sinsemellan tävlade, vem som skulle äska om att få sina kvoter av folk för arkebusering höjda. Och detta vill Bortnikov ha till att vara den "objektiva sidan" av det hela?

Två grupper – medlemmar ur Rysslands Vetenskapsakademi och ett tiotal författare krävde i öppet brev Bortnikovs omedelbara avgång. Självfallet har han inte en tanke på att tråda tillbaka. För han åtnjuter favör från "rikets ledare" och kan fortsätta GPU-, OGPU-, NKVD-, GUGB-, NKGB-, MGM- och KGB-traditionerna.

Allt medan arbetet inför det ryska presidentvalet fortsätter. Den 28 mars skall detta hållas, precis fyra år efter att Krim annekterats.

Och här måste man ge full respekt till mannen som leder fonden för bekämpandet av korruption – Alexej Navalnyj. Den centrala valkommissionen har avvisat registreringen av hans kandidatur till presidentvalet och motiverar det med, att han har en villkorlig dom hängande över sig. Navalnyj svarade direkt med att uppmana sina meningsfränder – som det inte finns ett fåtal av i Ryssland, speciellt bland ungdomen – att bojkotta valet. Så det blir så få som möjligt röstande på vallokalerna. Givetvis förminskar det inte Putins utsikter att vinna. Men det har en psykologisk betydelse. Och än mer; Navalnyj nämnde planer på att med stöd av konstitutionens mötesfrihet, utlysa möten och demonstrationer den 28 januari [han greps och förhindrades att vara med på det mötet].

Nå, vad säger man; Putins pressekreterare Dmitrij Peskov lät direkt meddela att han skulle söka efter en klausul för att förbjuda mötena. Det är redan utlyst att det inte är tillåtet att trycka och dela ut flygblad eller plakat för att förespråka bojkott av valet. Med andra ord fortsätter Navalnyj förstöra förfestens stämning, vilken Peskovs maskineri försöker stoppa.

Ur tidskriften Brīvā Latvija. Översättning av Janis Vikmanis.

Kontrollsamhället och kontanterna

Det blir allt svårare att använda kontanter i samhället. Och när kontanterna försvinner ökar statens och de stora företagens möjligheter att kontrollera medborgarna och i förlängningen stoppa oppositionella yttringar. Advokat Johan Paléus tar upp riskerna med kontantsamhällets undergång.

I Tyskland finns sedan länge uttrycket ”die dummen Schweden” om oss svenskar. Det betyder tydligen att vi skulle vara särskilt enfaldiga eller dumma. Frågan uppkommer då på vilket sätt vi kan sägas vara dumma. Jag nämner detta bara som ingress till det jag har att säga i sak.

Tyskland och Sverige har en hel del likheter, till exempel språken, som bägge är germanska, liksom kulturen och samhället i övrigt. I vissa avseenden kanske vi skulle säga att Tyskland är mer gammeldags eller bakåtsträvande eller konservativt. Vi kan tycka vad vi vill om tyskarnas kultur och samhällssyn, men i ett avseende skiljer en tysk sig väsentligen från en svensk och det är integriteten och omsorgen om den enskildes frihet. Det är kanske inte så konstigt mot den historiska bakgrunden i Tyskland. I Tyskland finns inga personnummer, en människa är en individ och inte ett nummer.

Jag kommer så över till en viktig och mycket allvarlig samhällsfråga. Kontanternas vara eller icke vara.

Många kommer nu att säga att jag bara är en bakåtsträvande mossig gubbe, som inte förstår det moderna samhället. Men jag ser den frågan som ett allvarligt problem, inte bara som en samhällsfråga utan även som en filosofisk och humanistisk fråga och framförallt en demokratifråga.

Tyskarna har uppenbarligen förstått att kontanterna är avgörande för ett demokratiskt samhälle och den personliga integriteten. I Tyskland har alla banker kontanter och som kund kan du ta ut hur mycket du vill (under förutsättning att du har täckning på kontot).

Även Frankrike är fortfarande måna om kontanterna och här används fortfar-

ande check i stor utsträckning som betalningsmedel.

Enligt uppgift är Sverige numera det ”kort-tätaste” landet i världen och då är frågan om vi ska vara stolta över det?

Vad jag menar är den dag som kontanterna är borta, då har vi ett diktaturliknande Sverige. Då kan vi inte själva se eller känna hur mycket pengar vi har i handen.

Johan Paléus

**johan.paleus@
contra.nu**

Då har staten (bland andra Skattemyndigheten), bankerna och företagen total kontroll över dig som individ och samhällsmedborgare. Då pengarna numer blir digitala ökar naturligtvis bankernas makt över kunderna och de höjer sina avgifter som de behagar. Vidare är förhållandet så att vissa personer aldrig kan få ett bank- eller kreditkort till exempel uteliggare och invandrare, för man måste ha ett personnummer för att få ett bankkonto. Hur ska dessa grupper kunna betala för sig? Vi kan ju då kanske förse dessa grupper med ”typ” ransoneringskort, som infördes under Andra världskriget. Det finns således en mängd frågor som måste lösas om vi helt tar bort kontanterna¹.

Hur och vad gör då bankerna i Sverige? Jo, som alla vet har vissa banker helt tagit bort kontanter och vissa banker har begränsningar på uttag. Vissa banker har till och med sagt att du inte ens kan beställa

¹Migrationsverket förser numer sina ”kunder” med ett kort på ICA (eller annan butikskedja) och ett visst belopp att handla för varje månad.

i förväg, trots att det är dina och inte bankens pengar. Det är faktiskt fortfarande så att kontanter är ett lagligt betalningsmedel och jag kan inte riktigt förstå hur man bara kan vägra att ta emot ett lagligt betalningsmedel². Visserligen friskriver sig vissa restauranger och affärer genom att ha en skylt i kassan, som säger att man bara tar kort. Tyvärr har ju Björn Ulvaeus (ABBA) på sitt museum på Djurgården infört kontant-stopp och han propagerar (som storfinansens och statsledningens) för att Sverige ska bli ett helt kontantlöst samhälle. Det är ju lätt att säga för den som inte behöver ha kontanter i fickan.

Som väl är finns det åtminstone en bank i Sverige som har kontanter och det är Forex Bank, som numer är en vanlig affärsbank (med bankgaranti på insättningar). Eftersom Forex även är växlingskontor för valutor kommer vi alltid att i vart fall kunna erhålla euro som kontanter³.

Vad gör då Regeringen och Riksdagen åt problemet? Regeringen gör ingenting utan stöder bankernas agerande för att ta bort kontanterna. Riksdagen hade en frågestund den 19 mars 2015 och finansmarknadsministern Per Bolund bekräftade då att regeringen inte tänker stoppa bankernas förintande av kontantväsen-

²Lagen om Sveriges Riksbank, 5 kap, 1§ om lagliga betalningsmedel. Genom att gå in i en butik som har en skylt om att de inte accepterar kontanter har du dock avtalat bort den paragrafen. Dock kan myndigheter inte förhandla bort ett lagligt betalningsmedel och efter prövning i Högsta förvaltningsdomstolen är det nu möjligt att betala vårdavgifter vid ett av landstinget ägt sjukhus kontant. Dock har inga fler ärenden än just vårdavgifter prövats rättsligt. Skatteverket kräver till exempel betalning till skattekontot, vilket alltså inte prövats juridiskt.

³Naturligtvis jagar staten den enda banken som hanterar kontanter på riktigt. Forex dömdes 2009 till 50 miljoner i vite för att man inte varit tillräckligt hård mot sina kontantkunder.

det. I Riksdagen är det endast riksdagskvinnan Ulla Andersson (V) som reagerat på rätt sätt och förstått hur allvarligt borttagandet av kontanter är för äldre och handikappade och glesbygdsbor. I en interpellation till Riksdagen (2013/14:236) frågade Ulla Andersson därför vad regeringen tänkte göra för att kontanthandlingen på landsbygden skulle fungera. Svaret blev att Regeringen inte tänker göra någonting, varför det bara blir värre och värre.

En förklaring till de flesta svenskers flathet eller undergivenhet är kanske det historiska fenomenet ”fogdesamhället”, som ända sedan Gustav Vasa ger en bild av svensken som en person med ”mössan i handen”, som ärligt betalar sin skatt och håller tyst.

Staten, myndigheter och banker har i detta sammanhang också framhållit risken med svarta pengar som ett argument för att ta bort kontanterna. De svarta pengarna har numera i stället blivit valutan bitcoin, så brottslingarna kommer nog alltid att finna vägar för sina pengar.

Bankerna har också alltid framhållit att rårisken är stor om man har kontanter på kontoren, men detta argument är ju numera meningslösa ord eftersom man inte har kontanter eller på de få banker som har kontanter så är dessa plomberade och därför är det meningslöst att försöka råna en bank. Istället är det numera småfolket som hanterar kontanterna och därför har penningrånen och penningstöldrarna flyt-

tat till mindre butiker och handlare.

Idag är risken mycket större att man blir av med sina pengar på elektronisk väg, det vill säga på sociala medier genom id-kapningar eller på annat sätt.

Genom att både staten, bankerna och media så starkt propagerar för kortsamhället är det svårt för gemene man att stå emot trycket. Svenskarna är ju inte så benägna att göra civilt motstånd, vilket ofta är mer vanligt i andra länder, till exempel i Frankrike.

Den enda organisationen som kämpar för kontanterna är *Kontantupproret*, som startats och leds av före detta rikspolischefen Björn Eriksson. I början anslöt sig flera tusen personer, men numera hörs det tyvärr inte så mycket från *Kontantupproret*.

Die dummen Schweden får alldeles skylla sig själva och dagen D närmar sig med stormsteg, då elektroniken och robotarna styr våra liv och våra affärer. 🐼

Bengt Henningsson död

Bengt Henningsson har avlidit i Malung, 86 år gammal. Bengt Henningsson arbetade som lärare och senare som riksdagsstenograf. Han var även med i driftvärnet (det lokala hemvärnet) på Riksdagshuset, som då låg vid Sergels Torg. Delvis genom sitt arbete, men också genom sitt allmänna samhällsintresse, hade han både djupa och breda politiska kunskaper.

Bengt Henningsson utförde som riksdagsstenograf ett samvetsgrant arbete och han fick även det hedersamma uppdraget att vara protokollförare vid Utrikesnämndens sammanträden. När han i sin privata omgivning blev varse ett uppträdande som han uppfattade som en säkerhetsrisk kontaktade han som alla ansvarsfulla medborgare bör göra SÄPO. SÄPO bad honom att från 1983 lämna uppgifter om

den misstänkte personen. När detta så småningom blev känt inom utrikesdepartementet och media nöjde sig SÄPO med att bekräfta att han arbetat åt dem sedan 1986. När hela sanningen uppdagades gick flera ministrar i taket. SÄPO, som lojalt fungerade som säkerhetstjänst åt den sittande socialdemokratiska regeringen, hade enligt utrikesministern Sten Andersson spionerat på Utrikesnämndens hemliga sammanträden genom att Bengt Henningsson tjänstgjort där som stenograf. Så var det naturligtvis inte, Henningsson förde protokoll och rapporterade om andra säkerhetsrisker till SÄPO. Så som man kan förvänta sig av en lojal statstjänsteman. Efter braskande rubriker och löpsedlar i kvällspressen tvingades Henningsson lämna sina uppdrag både

i Utrikesnämnden och Riksdagen, dock fick han behålla sin lön.

Själv var han mycket besviken på att ledande politiker inte hade ryggrad nog att ställa upp för en lojal samhällsmedborgare. En del slutade till och med att hälsa på honom i Riksdagens korridorer när det blåste som värst i pressen.

Under sin lediga tid var Bengt Henningsson ett intresserat bollplank för diskussioner med *Contras* redaktion. Och några gånger hände det att han uppmärksammade *Contra* på innehållet i riksdagsdebatter där han själv fört protokollet (dock naturligtvis aldrig Utrikesnämndens sammanträden, att han förde protokoll även där visste vi inte ens om innan saken exploderade i offentligheten).

C G Holm

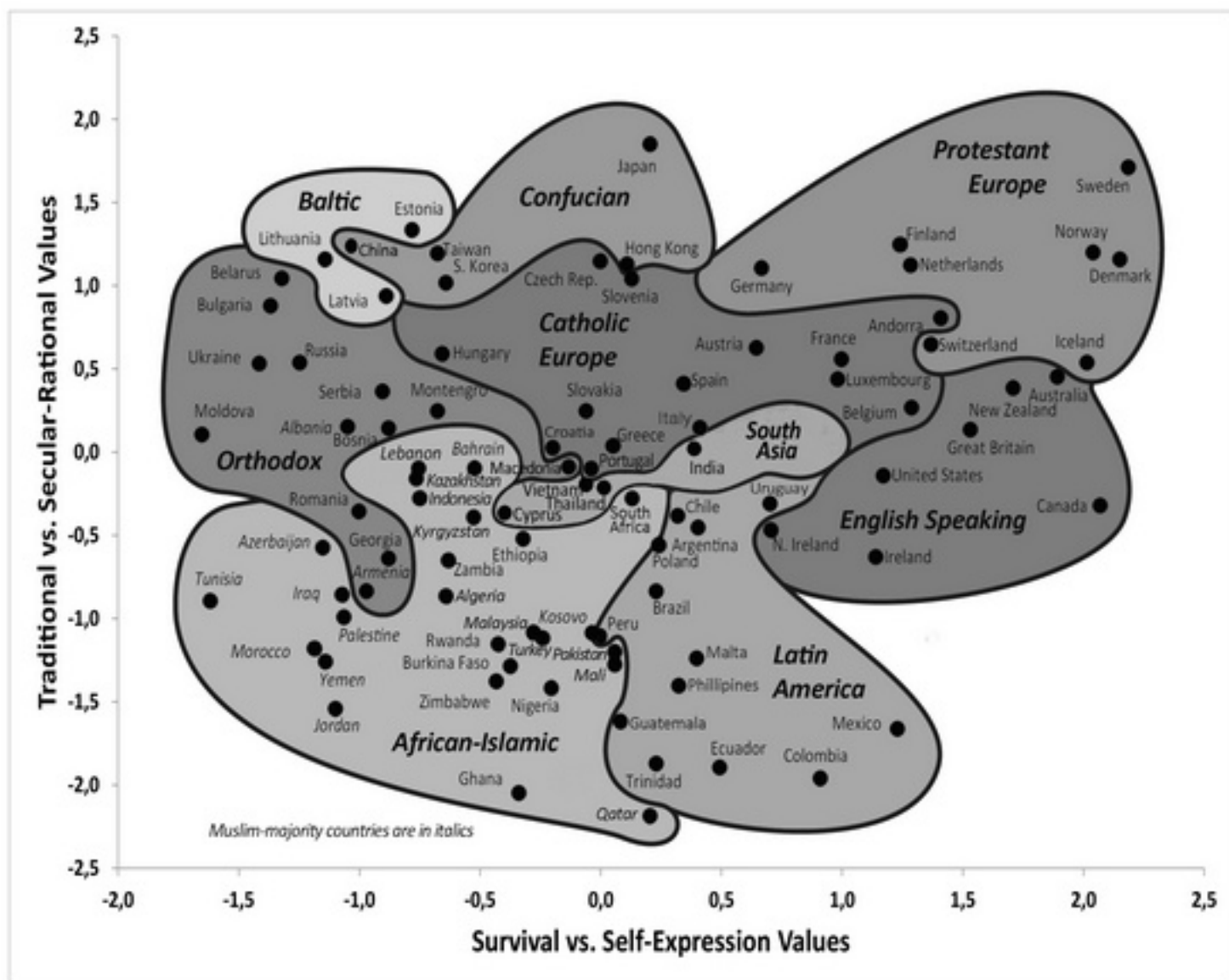
”Värdegrund” och integration

Den mest respekterade beskrivningen av olika nationers värdegrund, om man nu tror att det finns en sådan, görs inom ramen för World Value Survey (WVS). WVS är ett pågående samhällsvetenskapligt forskningsprojekt, lett av den amerikanske forskaren Ronald Inglehart

från University of Michigan, med syftet att utforska sociokulturella, moraliska, religiösa och politiska värderingar inom olika kulturer världen över. Resultaten finns tillgängliga på projektets webbplats. Studien genomförs löpande med några års mellanrum i så kallade 'vågor',

och antalet länder ökas på med tiden. Deltagande forskare kommer från hela världen. WVS frågeformulär består av cirka 250 frågor vilket resulterar i mellan 400 och 800 mätbara variabler.

WVS används för att presentera världen i två dimensioner – den traditionella/

sekulära dimensionen och överlevnads/självförverkligandedimensionen. Sverige är sedan länge det mest extrema landet när det gäller sekulära och självförverkligande värderingar. Längst upp till höger, med god marginal, i diagrammet som visas på den här sidan.

Diagrammet säger en hel del om möjligheterna att anpassa sig till nya kulturer och möjligheterna att integrera personer med en annan bakgrund i den inhemska

kulturen. Ju större avstånd, desto svårare blir det.

Signifikativt är också att de länder som hamnar närmast Sverige är Norge, Danmark, Finland och Nederländerna. Ingen behöver väl tveka om att invandrare från dessa fyra länder har sällsynt lätt att anpassa sig till ett nytt liv i Sverige.

Om man vänder sig till motsatt ände av diagrammet, där det rimligen är svårare än för invånare från resten av världen att anpassa sig till ett liv i Sverige,

rare än för invånare från resten av världen att anpassa sig till ett liv i Sverige, hittar vi länder som Jordanien, Marocko, Irak och ”Palestina”. Några av dem med särskilt stort inflöde till Sverige. Andra stora svenska invandrarländer som Syrien och Afghanistan finns ännu inte med i WVS, men ingen ska väl tro att det blir enklare för de människorna att anpassa sig till ett liv i Sverige.

Duktiga flickors revansch

Birgitta Ohlsson (42) är riksdagsledamot för liberalerna. Hon har i många år varit lite av motsvarigheten till ”Gossen Ruda” i sitt parti. Nu tror man kanske att boken skall handla mycket om partiarbete, intriger och ”saftiga” avslöjanden. Så är inte fallet. Tvärtom – hon är oväntat återhållsam på den punkten. Hon beklagar sig visserligen som många tänkande (?) riksdagsledamöter över att partidisciplinen överskuggar allt, att det innan hon valdes till ordförande i ungdomsförbundet var en förtalskampanj mot henne, dock före dagens näthat. I fördolda ordalag kritiserar hon sin partiordförande som vid tillfälle läxade upp henne. Om sitt privatliv är hon tystlåten.

Boken är också utgiven innan Me-too och hennes misslyckade kandidatur i höstas till partiledarposten. Men för vissa partikamrater har den säkert gett henne en extra plattform.

Nej, boken handlar om feminism. Och då om det patriarkala förtrycket mot kvinnor och mäns exkludering av kvinnor när det gäller mera ansvarsfyllda och kvalificerade uppgifter.

För en del läsare i världens mest jämlika land, åtminstone när det gäller lagstiftning och andra offentliga regelverk, det vill säga Sverige, kan hennes uppfattningar förefalla något märkliga. Men förvisso finns det för den kritiserade kollektiva skaran av män värre varianter av feminism än den som Birgitta Ohlsson propagerar för. Några krav på utrotning av män och enbart sparande av deras spermier för framtida generationer ställer hon inte.

Birgitta Ohlsson är själv sitt bästa exempel på duktiga flickor. Och hon börjar sin historia redan i förskolan där elaka gossar förstörde hennes arbeten med pärlor på ramar. Eftersom hon var ambitiös och ansågs lugn och snäll fick hon i skolan sitta som ”kuddämpare” mellan stökiga pojkar,

något som hon fann förnedrande.

En stor del av boken handlar om hur Birgitta Ohlsson försöker smula sönder vad hon benämner som myter om duktiga flickor. Det är kanske inte så svårt eftersom ”myterna” i många fall tycks komma från Birgitta Ohlssons egen mera introverta värld. Eller vad sägs om: ”Duktiga flickor får anorexi av att plugga hårt”, ”Duktiga flickors skolframgångar beror på flumskolan” etcetera.

Men på en del punkter har Birgitta Ohlsson rätt, exempelvis har rubriken ”Duktiga flickors karriär missgynnas när de blir mammor”, täckning. Eftersom

kvinnor föder barn är det hela inget nytt problem. (Anmärkning: Att efter några veckor lämna barnet till någon institution är kanske inte den lämpligaste lösningen. Att låta männen ”uppföra” sig med fler obligatoriska pappamånader kan ha sina sidor. Blir det för många månader kan det i sin tur påverka männens karriärmöjligheter.)

Undersökningar visar att flickor numera har bättre betyg i gymnasiet än pojkarna och som en följd av detta finns det fler flickor än pojkar på universitet/högskolor – också på kvalificerade utbildningar som till läkare.

Enligt Birgitta Ohlsson har 25-åringar födda i Sverige, men med utrikes födda föräldrar, större representation vid högre utbildning än de med ”svensk” bakgrund. (Anmärkning: I absoluta tal är den senare kategorin givetvis större.)

De som besöker apotek har säkert betjänats av yngre kvinnor med ”utländskt” utseende eller språkbrytning. Inte så underligt – på receptarieutbildningen har nästan 80 procent utländsk bakgrund.

I boken förekommer med jämna mellanrum uppställningar/faktarutor om kvinnlig historia. De börjar med den första flickskolan 1632. De kunde ha börjat med våra medeltida frids- och arvs lagar, som redan de var mer moderna än dagens sharialagar.

Boken slutar med tio budord för duktiga flickor. De är inte så konstiga. Några som ”Du skall kräva meritokrati” är till och med högst rimliga.

Birgitta Ohlssons bok kan läsas med ett visst nöje. Sen är det upp till var och en att hålla med det skrivna eller låta bli.

Per Ossmer

Vi slapp Birgitta Ohlsson som ledare för Liberalerna. Bra på grund av hennes rabiata feminism. Dåligt på grund av att hon är en av de politiker som mest konsekvent ställt upp för mänskliga rättigheter i det forna Sovjetunionen. Foto: Frankie Fouganthin.

Birgitta Ohlsson: Duktiga flickors revansch. Forum.

Djävulens allians

Roger Moorhouse tillhör den skara av brittiska författare/journalister som med hjälp av en kvalificerad stab, som ställts till förfogande av det utgivande förlaget, skriver sina böcker. Andra författare av liknande slag är Antony Beewore och Simon Sebag Montefiore. Resultatet brukar bli medryckande och förhållandevis bra böcker. Nackdelen är att författarna inte är forskande historiker.

Roger Moorhouse bok från 2014 har nu utkommit i pocketupplaga. Vad jag kan se förefaller fakta i boken korrekta – bortsett från några konstigheter gällande Finland.

Här skall inte redas ut förspelet till Andra världskriget. I och för sig är detta lättare än att förklara det komplicerade förlopp som föregick Första världskrigets utbrott. Att Hitler var den främste tillskyndaren till Andra världskriget är förmodligen en etablerad sanning.

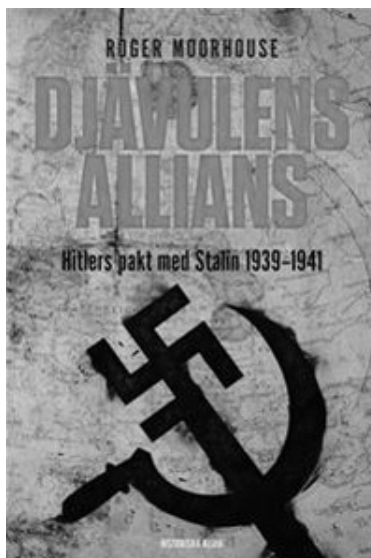
Den så kallade Molotov–Ribbentrop-pakten, slutet mellan två ärkefiender, och

med förklaring om ömsesidig vänskap slog ner som en bomb i slutet av augusti 1939. Och ändå var inte då det avgörande hemliga tilläggsprotokollet känt – utom möjligen för några underrättelsetjänster. Men onda aningar fanns på många håll kring Östersjön.

Tilläggsprotokollet innebar som bekant att bland annat de tre baltiska staterna tillsammans med Finland ingick i den Sovjetiska intressesfären, något som i realiteten innebar att de utan följder kunde erövrats av Sovjet, vilket också skedde, utom för Finland. Dessutom blev man i protokollet överens om hur Polen skulle delas.

Här skall heller inte vägas för- och nackdelar för parterna genom avtalet. Moorhouse visar dock att leveranserna av spannmål och råvaror från Sovjet inte hade den betydelse som många vill tillmäta dem.

Den enklaste analysen säger att Hitler slapp ett tvåfrontskrig om Tyskland skulle anfallas i Västeuropa efter att Polen delats och att Stalin fick ytterligare tid för att öka sin

krigsproduktion och reorganisera sin militära ledning som åderlåtits svårt genom tidigare utrensningar.

Moorhouse för i flera kapitel en intressant diskussion om Hitlers syn på den brittisk-franska garantin till Polen våren 1939. England och Frankrike skulle komma Polen till hjälp om landet överfölls av ett annat land.

Ur militär synvinkel en orealistisk garanti. Som det skulle visa sig hade Storbritannien och Frankrike inga egentliga möjligheter att komma till Polens militära hjälp.

Politiskt var däremot garantin med dess förpliktelser ytterst betydelsefull. Polens (överstejuntans) hårdnackade motstånd mot några eftergifter till Tyskland kan sökas i en överdriven tilltro till garantin. Utan garantin hade mycket väl Andra världskriget kunnat börja senare än i september 1939. Ja, vissa historiker menar att hade Hitler ”lugnat” sig kunde Tyskland genom fortsatta påtryckningar kunnat återvinna den tyska staden Danzig och få en passage till Ostpreussen

Hitlers (felaktiga) uppfattning förefaller inledningsvis ha varit att Storbritannien inte skulle gå i krig för Polens skull.

Molotov–Ribbentrop-pakten är en sådan enstaka händelse som påverkat historiens gång. Det är därför lätt att förfalla till kontrafaktiska men likväl någorlunda realistiska spekulationer om vad som kunde hänt om pakten inte slutits. Dessa överlåter jag i huvudsak till läsaren. *Per Ossmer*

Roger Moorhouse: Djävulens allians. Hitlers allians med Stalin 1939–1941. Historiska Media.

CONTRA

| 1993...

För tjugofem år sedan var den stora diskussionsfrågan om Sveriges skulle gå med i EU (eller EG som det kallades på den tiden). I ledande media framställdes det ofta som en kamp mellan vänster och höger, där vänstern var emot och högern för. Idag är det nog alltfler som ser EU som ett vänsterprojekt och de mest rabiata anhängarna av EU förefaller finnas i Miljöpartiet. Miljöpartiet ser EU som en möjlighet att införa de drakoniska regleringar av samhället som inte skulle vara möjliga att få stöd för i en demokratiskt vald beslutande församling, men som blir fullt möjliga i EU, flera beslutsnivåer bort från den demokratiska kontrollen. Contra innehöll ett artikelblock som vare sig tog ställning för eller emot

EU, men ställde frågan: Är det värt att acceptera EGs byråkratiska, nästintill socialistiska, regleringsmaskineri för att få fördelarna av ekonomisk integration och de välfärdsvinster som det innebär att vi fritt kan flytta runt i Europa för att studera eller arbeta? ”För några år sedan uppfattade många svenskar EG som en möjlighet att få internationellt beskydd mot en alltmer långtgående socialisering och skatteutplundring i Sverige. Idag är det alltfler som uppfattar EG som en övernationell socialistisk planhushållningsapparat som hotar de avregleringar och frihetsvinster som Sverige uppnått de senaste åren”. Många av de Contra-läsare som röstade mot EU-medlemskap

i folkomröstningen 1994 kände sig olustiga av att vara i sällskap med personer som Gudrun Schyman och Birger Schlaug. Men när ja-sidan vunnit fick de som röstat för EU uppleva hur de lyckligt avskaffade jordbruksregleringarna återinfördes i en värre form. Och hur EU lade sig i svenska angelägenheter på ett sätt som inte alltid var till vårt lands fördel. Nästan halva tidningen upptogs av EU-frågan, men på återstående sidor kunde bland annat Tommy Hansson rapportera om valet i Angola, där kommunistiska MPLA lade grunden till decennier av politiskt förtryck och kritiskt granska den nyvalde presidenten i USA, Bill Clinton.

...för tjugofem år sedan